

Sous le en tres actes
de

-19-

860

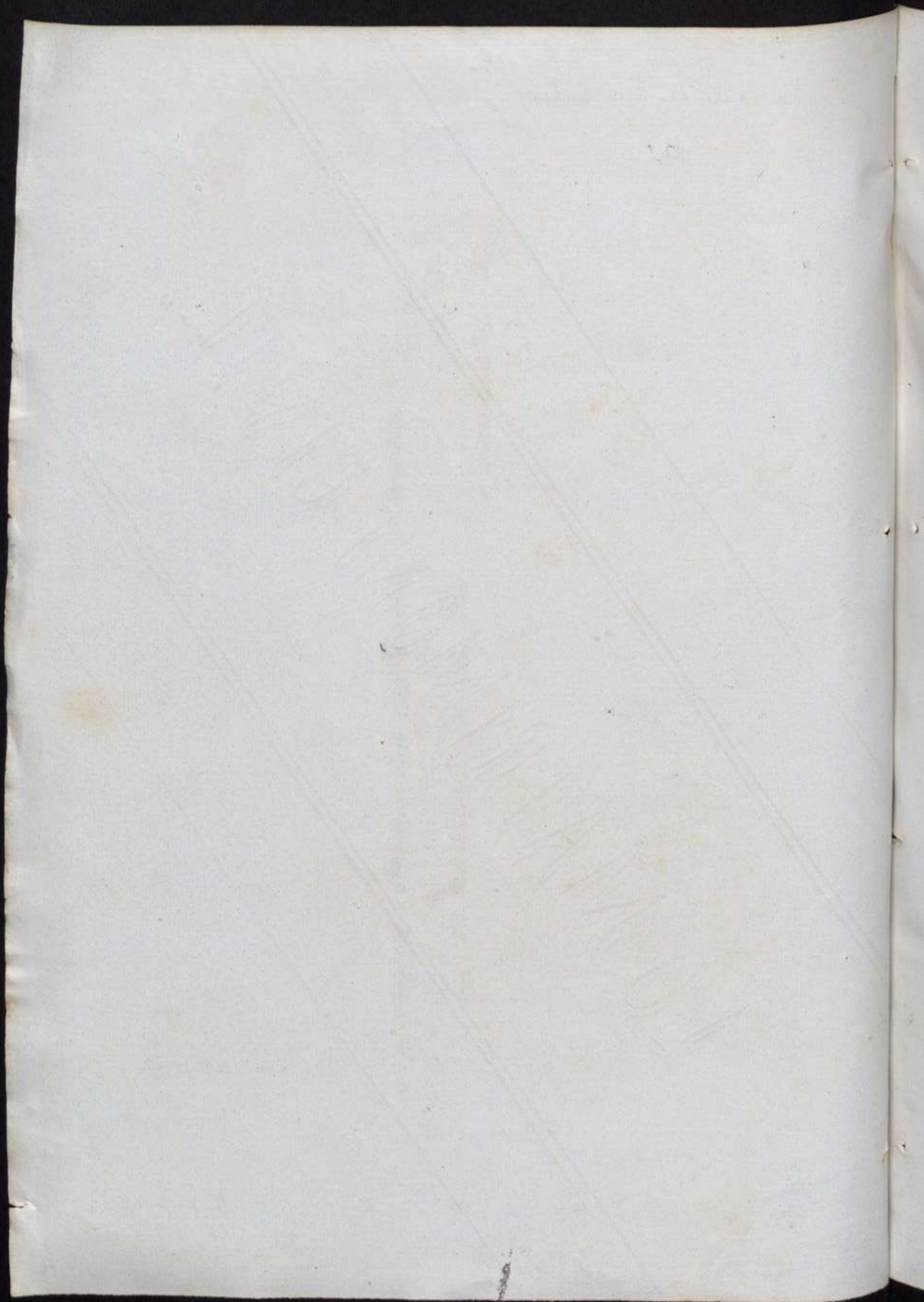
177

LO MATRIMONI CIVILI

B. Carcassona

Acte primer.

Lo matrimoni Civil.

Mumorada còmica amenizada ab solfas
 y dividida en tres actes espirolada
 en varios camps y enjironada a le ca-

talana per

Bentomeu Carcassona.

Les solfas son

del mestre Marti.

Aivoli.

1880.

Repartiment.

=

Ignocencia		D ^e Pepeta Malen
Perica		" Bernade Viada
una criada		- Solo
acompanyanta 1 ^a		- Anzqueta
" 2 ^a		- - Ramon
D. Serafi capreit		D ^e Courat Colomi
Cevilo		" J ^e Puig
Senyò embrolla		Pere Montagut
Dernat		Jelijo abbelle
cap y pots		Joseph Borrell.
Senyo Pere		Louingo Font
Carnaliche		Alarma
Daldiri		Alvera
Cotxero		Muscar
Mors del restaurant	acompanyament de las bodas	
cornetas etc		D ^e Segundino Gil.
Gutierrez	cabó de cornetas.	

Priv acte en Pedralbes, los restaurants en Barcelona.

Acte Primer.
Pedralbes.

180

—
Escena 1^a

Cap y potsa y Mossos del restaurant

perant estoballa y arreglant les llotjeteres que hi
haurà al voltant d'ela escena...

=

Música

=

Cap. Dem nos pressa garbo y brillo
ni l carril pugua igualarnos
qui es dillumos y en semblant dia
may nos faltan parroquians.

Cor Tot va aqui per telegrafs
que quant forsa feina hi ha

ab l'anguila y lo bescomyter
lo jornal podreu doblar.

Cap. Que ja esta tot?

Cor. Sols falta gent

Cap. Donchs escolteume

Mo. vagi dihent.

Cap. Las cartas impresas

fau molt estrangé

aqui de memoria

se dihen mes bé:

y l'caut de la causa

d'un noço aixerit

aixampla l'bandullo

obrint l'apetit.

l'aben ja lo guisado,

qui aquí i fan
 salaos y ab brillo
 aneuilos los cantaut.

Mos. Lopa d'ou de manduquilla,
 broquil, secas, barrejat
 un tall de nut à la Hauna,
 rarruela, meunt, retalls
 un guardia civil ab brillo
 un peu de triquina ab naps.
 Bol una brasa à la llonja?
 bou à la doba, estufat
 un tall de badella ab pesols
 i pot ser menjaria un tall
 de badella ab escarxofas.
 peip al forn.. escabetpat

vol que li trega un cervell
o la llengua qui ara s' fa
romanesco, pollo, demanin

lo que ls hi passi pel cap

Cui. y que vingan estrangers
que jamay igualaran.

ab mantegas ni putingas
nostras salsas ab safrà.

Mn. Ni tampoch ab lo servici
podrei compararse may
ni mussius ni singorinos
ab los mossos catalans

Cor. Las posesidas catalanas
no tenen competidor
per aquells qui encara diuen

roda 'l mon y torna al bonu

Parlat.

Cap. Vatge, ja veig que hi
 ha salero per tot. Ocu, que
 no falti res. y sobre tot cui-
 dado ab lo conta que de
 vegadas tant mateix ne
 feu massa.

Mos.

(cantant)

Horne ... trèi - - trèi que fan
 sis .. sis y set quinze .. y las
 admetllas viut y dos cuartos
 y bon profit.

Cap. Bueno! - bueno! Ab modos
que ab modos tot se pot fer.

Escena 2^a

Los precedents Senyo Embrolla.

Em. Deu nos do bon dia a tots.

tot Molt bon dia senyo embrolla.

Cap. Quiin vents lo portau perqui.

Em. (Conformen la pregunta abra
orden)

No tant demati, no tant...

Son aprop las once, hora d'
obri la oficina y he viu-
gut a avisarte.

Cap.

(Cridant à l'oreille)

L'hi preguntaba, quin vent
lo portau per qui.

Em. Ah! no'n fassi cas. avuy
ab aquest dia tant seri
etich fatal.

Cap. Jo'm pensaba que l' dia
nuols l'hi auaba pitjor.

Em. Ja m'en ressenteixo tambè
de las nuvolodas.

Cap

(rient)

Donchs digui que sempre

Em. No, home, no es mal de
ventre. lo que t'uch. sino du-
resa de oido. Pero no gaire.

y encara segons quina diada
Potsir tu no ho habiàs obser-
vat.

Cap.

(rient)

No senyor no, es mes sort
qui una campana

Am.

per pò, que no se'n nota
gaire. Donchs com t'he dit
venia a avisarte de que avuy
tindreu un bon piquet de
feina. Se que han de venir
una porció de parellas a bus-
car la felicitat en lo llàs del
matrimoni, y entre altres
de las bodas, n'hi han dugas,

de gran acompanyament.

Cap. Que l'hi agrada això a voste?

En que?

Cap. Qu' això de casa l'hi agrada molt,
a voste.

En. Me sembla qu' a tu també deu
agradà.

Cap. Ah be si...

En. Perque si jo cobro los drets del
registre, tu fas'l teu agost
ab los ayats de las bodas.

perque ja se sab en un dinar
de bodas ...

Cap. Si passau certas cosas.

En. Que?

Cap. Que passau moltes cosas.

Am. Que de tant passadas no pro-
driau passar, y tot hom queda
content. y ningú diu res. Ja't
vaig dir jo que l'establiment de
un regître civil aquí a Pedral-
bes fora una mina de moneda
acunyada per tot lo país. Cuan
D. Pompeyo va volgué ser di-
putat pe'l districte jo l'hi
vaig dir, Mirat, Peyo... Jo li
parlo ab aquesta franquesa.
perque habiam servit junts
en'l fiyo, pero després ell va
tira per aduanas, entrant hi
de vinta, y ha fet carrera perque

te 'ls ulls molt grossos

Cap. Y voste

Em. Jo vaig entrar de oidor de
 cuentar de la real tercera
 y may mes he pogut veurem
 la durezza del oido. Pero tornant
 al nostre assumpto. Com te deya -
 yo vaig dirli.. Mira Peyo... si't
 comprometi a lograr l'establi-
 ment de un registre Civil a
 Pedralbes ab facultat de po-
 guerhi caria a tots los vehins
 de Barcelona que aixis ho desit-
 jiu, jo m comprometo a fer-te
 sortir diputat. ya sabs que tinc

influència, y que las mesas que
jo he presidit no s'han perdut
may las eleccions. Pero si no fa-
rem res. Home, deixeuo correr,
compromette tu al establiment
del regitre ya que se'm nom-
bri secretari; de lo demés ya
me'n cuidaré... correut donchs,
m'hi comprometo, toca!

Cap. Per molts anys.

(donantli la ma)

En Y ara? que fas?

Cap. No m'heu dit que hi toqui.

En no home, no, no vaig dir
a n'eu Peys.

Cap. Ara ho comprendi

Eu. Que?

Cap. Que ja ho entendi.

Eu. Sabs que m' sembla una cosa?

Cap. Que?

Eu. Qui aquest nom de cap y pota
quet van treure t' escan.

Cap. Perque?

Eu. Perque m' sembla que deus tení
l' cap tant dur com las potas.

Cap. Vortí sempre está de broma.

Eu. Que dius? que també m' escan
l' de Umbrolla? Aquet es diferent.
Aquet es nom propi, ve de pare
a fills y per lo tant dech non-

varlo y respectarlo. Doncas tor-
nant al assumpto tots varem
cumplir. Nosaltres varem fer di-
putat a n'eu Peyo, y eu Peyo
và lograr l'establiment del regis-
tre municipal aquí a Pedral-
bes ab facultat de poguer hi
inscriure totos los naixements
casaments, y defuncions del ve-
rini de Barcelona que aixis
ho desitjia.

Cap y que per ara aixó marcha. En
cu quant a casaments.

Qu. No ha de marxar, home, las
cosas tot es saberlas conuenir

ja tenim registre a Pedralbes
 com ho faréim perquè hi viui-
 ga la gent? Com? busca un ca-
 lavera que en fii, un trueno
 ben tronat y qui nagi dat molt
 que parlar: aquest s'hi casa
 ab molt bonico y pagant
 nosaltres la música. A l'en-
 denia surten tots diaris de
 Barcelona burlantse desapiã-
 dadament pero explicant
 la feita ab tot el detall
 ja tenim lo primer pas.

Cap. Vostó ho feya posar?

Pu. Que?

Cap que Vostó ho feya posar.

Qu. Es clar, home, euand vulgas
una cosa, has de procurar pri-
mi que pugas burlarsen d'a-
quella cosa. després ja s'hi
deixa caure. Al endemà vün-
gan reunitis à tots los diaris
defensant lo dret que tenian
los contrayents de celebrar
la boda aqui, tota vegada
que la llei los autorisaba.
Aquets reunitis eran firmats
per varios amants de la llei.

Cap qui era vortè mateix

Qu. Es natural, yo habia dat l'
atach, ningú millor que

jo podia dar la defensa
 Cap. ab ratións de peu de bancs
 y ab ~~cont~~terías.

En que es lo medi mer segü que
 llegeixi mer. Ya tenim donchs
 a totuom parlant del registre
 civil de Pedralbes y a tot-
 uom burlantsen; pero l'
 un per tafaneria, l'altre
 per seguir la moda tota
 que es estranya, comen-
 san a plourer a Pedralbes
 curiosos y casaments de
 manera que l'establiment

del registre civil ha estat una
verdadera mina de moneda
acumylada per tot lo pais.

Cap. Y tot gracies a voste. senyo
Embrolla.

Qu. Lo meu deber es honrar,
sempre, l'apellido que va
donar me lo meu pare.

Cap. Y que el benefici ha estat ge-
neral.

Qu. Calcuta. Qu. Peyo qui abans
no podia llogar caps caseta
ara no in te caps. de buyda.

Cap. Y cari totas estan ocupadas
per senyoras!

Em. Si, senyoras que comencan
 a pararse y que per aquesta
 ratió s'acostan cap a la
 vora d'alla mont se casan
 per veure si ab l'exemple
 algú s'anima. De tu no
 cal parlar-ne, crech que 'ls
 comptes dels tiberis, los fai
 ab la mitja cana.

Cay. Y vortí?

Em. Yo cobro honoraris.

Cay. Pero grassos.

Em. Home en un dia de boda
 tot ha d'auar gras fins
 mossen ventura y ha

quanyat

Cap.

Aquell capellà llaver y ma-
gre qui havia estat cabecilla

En

Aquell mateix. tenia aquí
una porció de terrenos de
una herencia de confiança
que no hi feya res, Creuàt
perque l'establiment del
registre usurpaba dret
a l'iglesia, un dia fa un ser-
mó terrible contra el ma-
trimoni civil; signi carna-
litat, que a conseqüencia del
sermó, al endemà un tros

de terrenes establert per fer-
 li una casa, al altre dia un
 servici un rabió, un altre solar,
 al altre dia un altre y etcetra
 etcetra -- pero aqui m'estic
 parlant y pot ser la gent m'
 espera. Ja ho sab, variàs bo-
 das, y entre ellas dos de
 molt acompanyament. Si
 acàs no puch tornar ja fa-
 rai que sobri alguna coseta.

Cap. Vagi descansat. ja sab que
 tant si hi es com no hi es,
 la seva part may li falta.

Em. Bueno, donchs, aduencian.

Escena 3ª

Cap y pota - Mossor, Cabo de
cornetas y banda.

A desaparixer lo
seuyó Embrolla se sent
de lluy y a poché van
entrant una banda de
cornetas. tocant.

Cap. D' Ahont surten aquets guerre-
ros?

Cap.

(Acabada la marxa)

Escuadroon..... Arto! sobre
la montura respectiva
decausen.

Cap. Me, que burcau per aqui?
que burcau?

Cap. La par e Dios sea en esta
casa. patron.

Cap. Y que quiere la par de Dios?

Cap. Aqui tie V. toa la banda
del tercer escuadron del
cuarto regimiento de lan-
cero de farnesio que viene
a darse un dia de asueto
porque asina se lo permite
su jefe que soy yo. Litati?
Yo e los guajes de mi re-
gimiento, digo, de mi banda,

les quiero mas que a las en-
tretelas de mi cuerpo por
que son mis hijos y a mis
pedros son criao. Vamos
al deci... y al que intentara
faltarle al respeto, le partia
aqui mesmo en tres mitades.

figurant donar tres

copi de sabres.

zi! zan! pataplan! salva sea
la parte. lo na comprendio
usted? Po que esta es la vera.
la minimissima vera! y aima
lo juvo por estas que son

crucer.

(Crueluant las manos y besandlas.)

No que no! bonito esta er cabo
gutierrres pa aja que le toquen
a ninguno e sus hijos! Ar
mundo entero passa a de-
quello antes que consentir
que naide i arrime a sus
guajeros... en no siendo con
buen fin... Vamos al deci,
no es la verdad, hijito mias?

Cor. Es la fija.

Cap. Be pero que velen?

Cap. Carma, patron, que estate

nu jumao, lita mañana
como toos los días hemos sa-
lido pa la instrucción

Cap. Ahí sí? a fe mal de caps
alos velinos

Cap. Y esta buena piera que v.
vi... este Perico el chato,
a ver, Perico, cuatro pasos
al frente que tu jefe te lo
premite.

Cap. Presente. (saludo)

Cap. (acariciándolo)

Este es el mar predilecto de
mis hijos. me lo he criado
yo!

Anda, monin! vuelve con
tu hermano - Pues seyo
como me tenio el gusto de
simplificarle, esta mañana
al salí pa la instrucción,
perico que me dice, digo---
diga V. cabo gutierrez, me
dá V. su prenuiso para di
a la cara der giro. pa cambia
por monca una letra que ma
mandao mi mañecita?
con una carta dentro?
Como que si te lo doy? pues
monin! si vamos a acom-
pañarte too pa que no te

lo bien. Pues señor hemos
dio a la administración de
las económicas y nos han
dao por aquel trozo con el
sello del rey, cuatro duro
alfonsino de plata mas
rubitos y mas bonitos que
la mare que lo pario; ex-
cetando cuando está re-
trato en un centeno, pues
señor ya tenemos los cuatro
duros. que vamos a hacer?
por de pronto se acabó la
instrucción es toca dinero
es es mejor toque que

se puede aprender. en un
 dia. luego hay que impedir
 que ese bribon lo derroche,
 porque es lo mas perdido...
 pero es un buen chico. Va-
 mos al deci. Na. que digo
 yo... vamos a Pedralves,
 y alli podran obsequiar a
 tus hermanitos, y papa pre-
 mitira que os senten a
 su mesa. Y aqui nos tie-
 ne usted dispuestos a rega-
 lar nos el cuerpo con los
 cuatro durito que mania

na remunerao à mi' hijo
predilecto. Se vanti enterando?

Cap. Ya l'entiengo, ya. Mirin
metinse en aquella Hotjeta
de alli dentro que li esta-
ran ma' bien y l'li ser-
viremos una comida que
se n' lameran los dedos.

Cap Picantito, picantito, pa que
cuele en mosto,

Cap No ray, no cal desiro, en
todas las fondas de fuera
li trobaran los guisados
picantos.

Cap que sepa à gloria,

Cap. No'n perdi cuidado que'l
 enqueter hi cantaran.
 Entreu inteder cabesa
 alli.

Cap. Picuadron... flanco irguir-
 do March.

(peu van tocar le marpo)

Cap. Vosaltres al avio.

(als mossos)

à servirlos y à preparar-
 no tot pe'l darrer.

toti seu ven cantant.

Mos. Las poradas catalanas
 no teneu competidor

etc, etc, etc.

Escena 4^a.

Capo y nota. Bernat

entra Bernat atreves-
gat. y detura á Capo
y nota que auaboa
senti l' ultima de tot

Ber. Deu los guard. que hi es l'
año

Capo. que se li oferia?

Ber. Li preguntato si hi es l'
año?

Capo y jo li responch que se li
oferia.

Dev. Home, aiçò no es contèda,
 aiçò es preguntà. Jo l'hi
 preguntò: una pregunta,
 be mereix una resposta.
 Contètim a lo que li de-
 manò y després pre-
 guntà,

Cap. Uy! uy! quant romau-
 sos! voste està molt per sermons!

Dev. S'equivoca, no vaig a
 sentir-ne may cap per-
 que m'crema aiçò de
 que un home puga
 dir-me tot lo que li don-

ga la gana. desde dalt
del cubell y jo no puga
repticarli.

Cap. Be, vaja, acabem, que
vol?

Dev. Home, contenti primer
a la meua pregunta,
que li es l' anyo?

Cap. Si senyo, soch jo.

Dev. Vostè?

Cap. Que li na?

Dev. Ya li tornem, home,
segueixi la conversa.
tal com i ha presentat,

yo li faig una pregunta
y voste in respon ab un
altra.

Cap si voste no m' ha pregu-
tat res.

Res. Si senyor. jo l' hi pre-
gunto ab estranyesa. —
Voste? y voste en lloch
de respondrem me pre-
gunta que li sia? Ho-
me responga a las pre-
guntas y después pre-
gunti lo que vulga. A-
quet es lo modo de enten-

ders las personas.

Cap. Mireu, que ni li ha per
tirar lo barret al foc.

y cuanta paciència i neces-
sita per tractá ab la gent.

Der Apoch, apoch, jo he dit per-
sonas: no rebai pi la cate-
goria de ningú.

Cap. Orueno, personas. (Si no
que l que té establiment
ha de viure de tot hom.

me sembla que prou par-
savia la porta a pun-
tada de peu.

Cap. Cuiti, respounga; depressa.

Cap. Si senyo, jò, si, si, jò. D'

aqueu modo vol?

Res. Ecolo!

Cap. ¿ava, puclu preguntà?

Res. Preguntì.

Cap. Perque ni' ho ha pregu-
tat?

Res. Antes liabia fet mi' altra
pregunta.

Cap. Doucler ava li faig aque-
ta, perque ni' ho ha pre-
guntat?

Res. Per, res, per saber ho.

Cap e (espererat y auant seu)

vagi al diable!

Des Alto, alto! voste no se'n
và aŭpi. voste es t'amo
del establiment y sols
voste pot respondrem a
las preguntas que tuch
de fer.

(beisant al centro)

Cap. Senyor, deume pacièn-
cia, porque m sento
jà un formigó a la
punta dels peus.

Des Puch pregunta?

Cap. Pregunti.

Dev. L'hi han encarregat
un dinar per la comiti-
va de una boda?

Cap. No senyor.

Dev. Però vostè creu que vin-
dran?

Cap. Si senyor.

Dev. Que ja sab de quina boda
parlo.

Cap. No senyor.

Dev. Donchs com sab que
vindran?

Cap. Perque totas las bodas bonas
fan cap a cap y prota.

Lo senyó Umbrolla qui es
el secretari del registre ja
s' cuida de recomanar la
casa

Ber. Qui es voste' en cap y prota?

Cap si senyor.

Ber. Lo nom sembla que li es-
cau.

Cap si senyor, ah! no qui ara
no m' ha preguntat res.

(pansa.)

Ja ha acabat de fer pre-
guntas?

Ber si senyor.

Cap. Perquè me las has fe-
tas

200

Der. vaig a dir-li, vaig a obrir-li
l'pit.

Cap. Esturat!

(fent un salt enrera)

Der. No, home, vaig a explicar-
li el que sento.

Cap. Ah!

Der. Vostè m'conceix?

Cap. No, no, de primer respon-
ga després ja preguntará.

Der. Té ratió, Ho m' diu Bernat
Tabola, viue al carrer de
Sant Pere n° 19 quin
pi... mes alt.

Cap. Oh! ja no crech qui' es alt
un quinu pi.

Dev. No! que visch al carrer
de sant Pere mei alt.

Cap. Ah!

Dev. Jo tenia relacions ab una
pocolatera

Cap. (fent l'acció d'escurar
una pocolatera
y en acabat lleparse
l' dit.)

Que l'escuraba?

Dev. No home, ab la mestressa
d' una pocolateria que
hi habia al carrer de
las cabras de sant Josep.

Cap
Dev.

Ah!

ebb una dona que li di-
 men la viuda Perica, per-
 que el seu marit se deya
perich Ha fet diners ab
 la botiga y ara i casa
 y i retira per rica. Donchs
 com deya, jo li tenia re-
 lacion, es a dir buscaba
 caravme y ja no tenia
 bantant per munt, quant
 vaig tenir la desgraciada
 idea de presentarli un
 picot que viu sol al tercer

piu de cara, un pirnyplet, un
mocios que i diu Perito y cat-
culi! La Perica que ja s'acosta
a las cinch creus, - poch
mer o menos la edat meua,
s' enamora d' aquell mico
perque es mes tendre que
jo l' ha seduït

Cap com? com?

Dev. L' ha seduït per ferli donar
l' oi, y avuy se casan dei-
pantme plantat en porreta.
puo aiço clama venjanza
y me n' vengari, uo li
sembla que dech ven-

jaume?

(Un moment de pauca)

Home, contestim!

Cap. Lucara no ha acabat de respon-
dre a la pregunta que jo li
he fet.

Der. Te ralis, Ara ja sab de que's
tracta. totas las preguntas
que jo li he fet primer, era
per saber si realment venian
a casarse aqui.

Cap. Jo no ho se del cert, pero... no
dieu qui es un matrimoni
esguerrat?

Der. I tant! calculi! Ell te

24 anys ella 48. lo doble,
de manera que quant ell
tinga trenta anys ella ja
n'hiindrà 60. vol res mes es-
guerrat?

Cap. Y ella no ha mirat aixo?

Dev. No, responguim primer.
vol res mes esguerrat?

Cap. Si que ho es; y en sent tant
esguerrat, no li queda dub-
te de que vindran a fer la
boda aqui. Ara s'ha fet de
moda lo casarse a Pedral-
ber. Donchs quisas son los
primers de seguir las

modas?

Der. Que m'ho preguntat a mi?

Cap. No, que m'ho preguntat
a mi mateix; quins son los
primers de seguir las modas?
los esquerrats. Per aquesta
raio pot estar persuadit
que la boda serà aqui: pe-
ro si vol saberho millor,
a tres portar d'aqui viu
lo senyor embrolla, qui es
l'encarregat del registre
y ell podrà dirli mes de
cert.

Der. Me'n hi vaig corrent.

Cap. Ay, gràcias à Deu!

Dev. A trèi portar, diu!

(envenitser.)

Cap. A trèi portar.

Dev. (tornant)

No se si tornarè.

Cap. No cal que's molesti.

Dev. Passiho bè.

Cap. Litiga bò, quin home! Pensaba, que no'n surtiem d'avuy! Ya teneu raliò que'l que ha de tractà ab la gent, i ha de carregà de paciència!

Dev.

torna à entrar apressu-

dament y prenent a' cap

y Pota per la mà, lo condu-

neix al porceui y alli ab

molta formalitat. li pre-

gunta.

No ha pàr quedat cap pre-
gunta sense resposta?

Cap No, todas han quedat con-
tentadas.

Dev. Ei que si després me recordaba
d' alguna a la nit no po-
dria dormir

Cap. Vagi, home, y no in dormi
en cap mal sò.

Dev. Passiho bé donchs, y di-

pensi.

Cap. No hi ha de que.

Escena 5.^a

Cap y Pota.

Cap. Si hi ha de que? molt y massa. Hi ha gent que's creu ab lo dret de poguer importunar a tothom. Ves que si tinc de fer jo si la vida Perica l vol o no l vol. que si arregli com juga y jo també

205
procurarè arreglar-me, ja
que m'ha deixat tranquil

(Respirant ab satisfaccio)

tranquil! no digan que la tran-
quilitat es mitja vida.

(Coroll diu dels corneta,

Altre rarruela! Ya t'heu valio
quant di'men que no hi
ha guisado bo que no tinga
un punt d' amarel.

Escena 6^a.

Dit cabo y corneta.

Entra per la esquerra ab
lo sabre desenvainat

detrás un morro que fuig

lo cabo va begut.

Cap. Ahont va?

(deturantlo)

Ahont va tant creuiat?

Cab. Déjeme niti que voy à
partir à ese morro.

Cap. Ya verà, apuquito apuqui-
to ab ayo, que si lo partia
no podria servir mas.

Cap. Puer le corto las narices.

Cap. Tampoco, que sin narices
no podria portar ojerai.

Cab. El muy mostrenco!

Cap. Que li va hecho?

Cab. Decirme que los boquerones
son una porqueria!

Cap. Oh! oh! Ya verà.

Cab. U. sabe lo que son boquerones?

Cap. En aquesta terra no n se
ni nasen.

Cab. Los boquerones es una pesca-
diya anina - y perdone usted
er modo de señalá' que sabe
à gloria.

Cap. ¿No den por volgué di sang
y fetje?

Cab. Que sangre y fesse?

Cap. Vosti no es catalá.

Cab. No señó,

Cap Ya me lo habia empare-
cido.

Cap Yo soy andaluz, lijo de la
minimissima tierra de Ma-
ria leutissima -- vamo al
deci, - y si soy cordao es po
ni mala eabera. etate! y
por mor de una serrana
que me jugó una navtida
ma con idem! ; Ha querio
utè alguna vez patron.

(la mona sensible)

Cap. Si seyo, siempre tray que-
rielo ganar un duro.

Cap.

(bipeant lo sabre)

207
Mal rayo le parta a' usted!

Cap. Hombre, si yo no li hay
hecho nada.

Cap. Hombre, no, mal rayo le
parta a' U. antes que ye-
que a' enamorarse. Pues
señor, yo habia puesto mis
quevedes en una mora vari.

Cap. Ya verá, enviandi' el parras-
co y ni lo explicava ma-
cort.

Ca. Una tunanta, mas larga
que una carrera, y ma-
lita que el potro d' er co-
mandante. pero barbiana,

con unos piñes tannanitos,
y una boquita, ole! y unos
ojos asina... y una cintura
asina, y las espaldas! y
las contra espaldas...

(cantonés)

Waa! que servia en coracero.
pues seño. yo la quise como
un edichao y eya... se dejó
querer.

(plorant)

Calcule V. patron, las ve-
ces que se no figuraba
estar en la gloria, eubo-
bas en nuestro amor!

Naa! aqueyo era la mar!
vamo al deci.

Cap. De, pero no llori per qò
nanta aqui no hay cosas
mas que de veir

Cap. Es que uti no sabe que a-
queyo sacabò, la mu perra
me quisa mientras tubo
pavneses.. pero en cuanto
no llevyè trigo se la guiyò
con un inglès de Ingala-
terra que se la llevò a ve-
rigit.

(contomando)

Oy Malaya, malaya---

Cap. Glorie si, cantin una que
pot se auer distreura.

Cap. Puer alla va.

Cant

=

Cap. Ya mi pobre moirecita
viste refajo de luto
ar ver que me esta matando
esta peniya que sufro.

Y en tanto
que se llanto
ablanda la tierra
que me ha i sepulta ---

retosar

y gozar
sin que te lastimes
de mi solá.

Coro y Cabo. Mal haya la suerte perra
que ar mundo envia cruel-
peniyar que supre un hombre
no querelei de mujer.

Cab. Mi amor tengo fijao
en un cantijo
ni quiero a la muralla
ni a los vartrillos
La carteyana
que es la que a mi me mata
se llama andana.

Lagrimitas que queman
vierten mis ojos
tu en tanto mataora

ries con otro

Mal haya el día
que fiado en tu querer
te di mi vida.

Cor.

Y olí con olí
probe decir que en el mundo
no tiene prole.

Como es soldado

que vive solo

y en un parao.

sin que una voz amiga

numca le diga

210

pa su consuelo

cacho de cielo!

de tu perriya

cere la historia

arrimate a mi presonija

y... tendrán gloria

Coro

Mal haya la suerte

etc. etc.

Parlat.

Cap.

Veu com si encuentra ma-
cort?

Cap. Seis años y cuarenta meses
llevo de servicio sin contar
los tres veingañches y no
puedo echar a la memoria
la partida serrana que me
jugó aqueya perra. ay!
si en algun dia corriendo
er mundo la yego a
encontrar.

Cap. Nada, si la encuentra
le hace donar la bola
por un municipal.

Cap. Dichoro V. patron que
no conoce las fatigas
del amor!

Cap. Si se'nhor si, tambie'n las
 conejo, pero vagintse dentro,
 jo los hare servir, no boque-
 voner porque aqui no se n'
 ni naseu, pero unas cosas
 de frave que se'n lleparan
 los bigotis.

Cap. Y vino tinto.

Cap. Si se'nhor, si, aqui tot lo
 terreno tenit de fuschina.

Cap. Ay patron!

Cap. Ya veura es pliquin au
 aquets picots.

Cap. Hijitos mios, no os dejen
 nunca engatusar por mora,

barbianas, proique toas se
quiyau con los ingleses
(retirandose)

Escena 7^a

Cap y pota. Ignorencia D.
Lerafi acompañamet.

Cant.

Coro genal.

(entran toli fent gatsara)

teipim teipim corona
de murtra y Uerani
purissim eant emblemia
que preta mei eucis

a la inocenta neua
 que plena d'atractiu
 entrega l'cor confiada
 a son ditxós marit.

viva la núvia
 mil cops y mil
 que per molts anys recordi
 diada tau felis.

Recitat.

toti Viva la núvia! Viva!
 Ser. La núvia y jo senyors,
 los hi donem las gracias
 mes expresivas per l'

entusiasmame homogéneo
que in venen dirperant,

Cap. que se li oferia?

Ser. tindrà una sala bastant
per poderhi cabrer tot!

Cap. Prou y dos també. La ver-
da y la vermella, trilli.

Ser. La mer gran.

Cap. Doncar la verda.

Ser. Procuri que l' d'ina sigui
explendit. Lan corar o ferse
o no ferse.

Cap. Y te valio, cuand un ~~se~~
casa la filla -

Ser. que vol dir casar la filla.

Cap. No.. si.. yo...

(contrariat)

La senyoreta...--

Sen. La senyoreta es la que ha de ser la meua esposa.

Cap. Be, si, lo mateix que jo deya.

Sen. No, vosti parlaba de un pare que i cara, dich que cara la seva filla

Cap. Yo... parlaba pel senyo.

(qui l'acompanyant prinie)

Sen. Lo senyo es sa mare.

Acq. 1.ª La mare.

(afirmant)

Y. Si, sí, la mare.
Cap. Com sa mare?
Ser. Et a dir, li representa.
Aeg. Si, li representa.
Cap. No ho entenc.
Ser. Ya veurà. L'ignocencia
và quedar sense mare
ni pare al temps de
la madura. Per las se-
vas virtuts, y per la
bona educació que ha
donat als germans pe-
tits, la vida de Madato-
na l'ha adoptada com
a filla. Lo senyor es lo

hündich del ajuntament y
ava representa la vila

Obey l^o Per servirlo

Cap Gracià.

Obey l^o Ya ho sab, si may se li oferia
res...

Sen Donchs representant la
vila li peprep li representa
la mare.

Cap Pero si ell es marid.

Sen La vila es famella.

Obey l^o Angela, cuip ni ha pres seu
tada l'ajuntament.

Cap No ho entench.

Sen S' coneix que la seva tu —

teligencia no transpassa
la periferia de la gorreta
que porta.

Cap. que vol dir?

Sen. que ni li falta un bull.

Cap. ja! ja! ja!

Sen. De que riu.

Cap. Home, un acudit. si en-
viessen un que yo sé

(. fiquenauit en de gros)

Sen. Veritat semblaria que li
nan enviat la mare y
la dida tot de un troi
deixis d'aquella bestia

foli- ja! ja! ja!

Ser. La veurà, arregliun un dinà

Cap Despitlo per mi, d' aiçò li
puch respondre que li en-
tuch.

Ser. que li lagi llagostim.

Cap Entendidor!

Ser. Donchs mentres disposau
la taula y esperem al
secretari, nosaltres podriam
passar la estona ---

Uns que canti la Ignocencia,

Obcup. l: esth. si que ella ho sab fi
molt bè.

tots que canti.

Fig. Vaig à complaurem.

Cant.

=

1^a

O De la flor de la innocència
la pura essència
lo jardí perfumará
Com la guarda una floreta
recatada
la pucella obrirà

2^a

Certa és la gauda
joyes etich
ab la pucella
del seu jardí.

Cor.

flor tant guardada

si qui es ben truit
 que un vell la culli
 d'aquell jardi.

99
 Jg.

Coroneta blanca
 aviat no ho serà
 marsidas tan fullas
 son color perdrà
 puvera que perdo
 ja no tornarà
 que vidre que's treuca
 no's torna a juntar.

Cor.

flor tant guardada
 etc. etc. etc

=

Obsequi 1.º Viva la núvia!

Escena 8.^a

Dita Perica Cirilo y

acompanyant de l'altre boda.

=

tots Viva!

Peri

(adelantantse y cruguda que

no dilium per ella)

Graciàs, senyors, estich confosa,
y no sé com pagarlos hi el
obsequi que in fan.

Se
No hi hà de que senyora,
pero vosti deu estar equi-
vocada.

Peri. Oh, no senyor. Aquest crit
de viva la núvia m' ha entrat
al fondo del cor.

Ser. Perquè?

Per. Perque la núvia socki jo.

Ser. (Dumit gado)

Esperat!

(fent un salt enràvera)

Yg. Que no ho sento?

Ser. Prou que ho sento, y per pò
veig que i equivoca. Senyora,
li repeteixo que vā equivoca-
da.

Per. Y jo li torno a dir que no
li vaig gens.

Lev. Fotsi es alguna que se ha enamorat de mi.

(a' elle aprant)

Miri, si es que t'è alguna pre-
tensio' contra mi, tindrà de
moderarla per ara, no puch
correspondreli. Nos haveim
jurat fidelitat ab aquella pa-
lometa que ven alli y no puch
faltarli.. Ya ven, haveut ho
jurat

Per. Que empato lla ara aquest ho-
me.

Lev. Oreu, que vortè no es la núvia,
perque la núvia es aquella,

y que jo que rochi lo nuvi,
la vuy enu ella y no la vuy
a vortè. Ho te entès?

Chemp.^r Y l'assentada del ajuntament
ho diu aixis.

Per. Oh fastigos! que pot ser si n'abia
pensat?... Ahont va aquest vellot?

Ser. Senyora no m'insulti, que si
m'fa sortir de tiro-- No t'
enfadis serafi que si t'aga-
faba la tor!) ves ahont va
aquesta dona.)

Per. Si vortèi son nubis també ho
rochi jo, y l'home que te la
ditpa de possehir-me, no

es un vellot gorní com vos-
te - - -

Ser. Urgauda! Urgauda!

Per. Si no un jove beu curro y
beu maco, que eita aqui pre-
sent ay! ay!

(No troballo al seu estat)

Alout i haurá ficat.

bucantlor

Cirilo - eil - - -

Tg. Mira serafi: si es que tingui-
ses compromís ab aqueita do-
na, ya pots complirlos. a me
ni no'm faria ver.

Ser. Si no la coneix ni se qui es. Y

219

encare que ni hi tingui, tot
no deixaria per tu... no vol-
dria que tu t morisses de
tritesa.

Hg. No, si t dicis que encara m
farías favor

Per. Angelet meu.

(abraçant-la)

No sab com disimular l'amor
que m profesa.

Per.

(portant à Cirilo pel braç)

Aquí tenni al bona pessa...
que feras allí tot sol?

Cir. Treya Comptes.

Per. Tuich l'honor de presentar-

tor hi al que te de ser l meu
marit

Civ. vortè per aqui?

est venen la Ignocèndi

g.
g.

(molt alegre)

Ay! Levafi! Go'l coneèch à a-
quest senyor.

Per. Com s'entent això de dir Le-
rafi à mi al meu home. Apoch
apoch, que jo no ho permeto.

Ser. Torreguis dona, torreguis, no ven
que mi ho diu à mi?

Per. A vortè?

Ser. A mi, sí.

Per. fugi, qui vol que li diga

serafí a vorté.

220

Ter. Ah j'ot flichi! Si mi ho dide de nou.

Per. Donchs aiqui y tot jo no sabria dirli

Civ. Ya ho veu com las personas se troban

Hg. Ya ho pot dirho

Ter. Donchs se coneixian?

Civ. Si senyor, La primera vegada de veurem, vaig trobar a la senyora en una situació molt critica.

Hg. Oh! ja m'va dir vorté que s'havia vint res.

Per. Que se li habia de veurer al-
guna cosa?

(A Cirilo)

Cir. Ya li explicarè quant no hi
nagi tanta gent.

Per. Que diu?

(A verafi)

Per. Que ja ni ho explicarà encun
no hi nagi tanta gent.

Per. fassili dir ara.

Cir. ¿Que encara l' teneu a n' el ro-
get?

Per. No senyor; se'ns và morir.

(plorant)

Per. ¿Qui era l' Roget?

Ser. Segurament algun cusi

Cir. Era ja tant vellit

Ser. (A Perita)

No, seria un onclu.

Yq. Pobre Roget!

(plorant)

Ser. Y bē, aconsolat, los uns ho
niem de veurer dels altres.

Yq. E que era tant mauço.

Ser. Com mauço.

Cir. Si, home: si era l' burro que
montaba la senyora l' dia
que la vaig coneixe.

Ser. Ah niu al diable! y per un
burro ploras, y ni vas fet plo-

rar?

Yg. És qui era l'animal que m' servia per donar-ne educació als meus germanets

Què estudiaban per menes- cal?

Yg. No senyor: veníem la campana de gràcia y l'Nunci y anabam a plegar encombra- rias.

Acuy 1^r Oh! tot aixo comta a l' expedient.

Ter. Bè, bè, deuenyor de queutor. y a veure si anem al fet. Posadero.

Cap. Voy!

Ser. M'han dit que si no voliam
anar al jutjat vindria el se-
cretari a casarnos aqui.

Cap. Si senyor, vol que el fassi avisar?

Ser. L'hi estimaria.

Per. Donchs nosaltres tambè us
hi casarem.

Ci. Ay! ay! ayo i embolica.

Per. Encarrega el dinar al senyor.

Ci. Ah! si. Arreglius dinar per
nosaltres.

Per. Es a dir tot i ha de vessar.

(apart al foudita)

Procuri que no hi tragi gaires

plati forts.

Cap Entendidor.

Ter. Puer ya que queda un tros de dia y hem d'esperar al secretari, segueixi la broma y que duri fins a la nit.

Per. Si, si, perquè a la nit no estich per curiolinos.

Cant.

Coro En tant que dura'l dia
sols regni la alegria
qui es de rigor
cessi la broma,

en sent de nit
 y sense temor
 quedi cada paloma
 soleta ab son marit.

Quarteto.

=

1.ª Quant jo penso que l'hora i acorta
 de que sols nos hauréim de quedar
 de vergonya 'm flaquescau las canas
 y aquí dintre ni hi sento un trip trap.

Per. etl pensai que d'aquí pocas horas
 en Cirilo 'm perteynerà
 d'alegria las canas me ballau
 y aquí diu saltirou lo cor fá.

Cir. Quan calculo que corren las horas

y si acorta 'l moment tant fatal

perdo 'l cor me fan figa las caunas,

y fin sento que 'l cor se me n va.

Dev. Cuand jo veig que ja tuich la ventura

cari be a portada de ma.

tremolo a las caunas m'agafa

y saltant me fa 'l cor trip trap

Dev. Per. Horn de ventura!

Mg. Civ. Dia funest!

P. S. Cuanta es estat la tardanza

qui nas vingut prest!

Recitat.

Crema 9.

Dits Cabo y Cornetas
=

Cab.

(molt begut)

Señores! ya que toon citamos de
jolgorio, aqui me tienen intere-
con mis quajer pa aumen-
tar la animación.

Volí que toquen! que toquen!

Que toquin que farau l'acom-
panyament.

Cant.

Cer La alegría del nome
dieu que i enclochen en trei.

matar porci navi la dona
y la nit del carament.

y puei ja aqueta s' aosta
procurèiu passi l' temps breu
y en obsequi de las nupias
seu decaus canteiu balleiu.

Y. Cii. Lo mal ja no te cura
ja no s' hi pot fer res
que rodi donchs la bola
canteiu salteiu balleiu.

Per Sev. La cora no te escapa
ningu la pot desfer
que viva ma ventura
canteiu, salteiu balleiu,

tot.

vivan las novias
 viva l'amor
 y viva l'alegria
 d'un dia tant d'ixor

Recitat.

Cap si las seuyoras volen comensar
 a trauren las mantellinas,
 poden passar a la sala.

tota Ansim, ansim!

Ser. No t'impacientis, Angelet.
 que al moment entro

Gg. No vagis depressa, no,

Ser. (Es molt lo que ni estima!)

Per. Aya, vicia ab mi que m'aju-
davin

Civ. No puch ara, que tindi feyna.

Per. Que has de fer?

Civ. tindi de pendrer la preica.

Per. Pobret! quin modo mes delicat
de dirme l'ardor que sent per mi.

Cap. La primera boda per qui a la
sala verda, l'altre que vinguí ab
mi.

Cab. Y nosotras?

Cap. Vostei se'n tuernau a la llotjeta

Per. Y l'hi envia un parell de bo-
tellas que jo pagaré.

Cab. Patroni, ma enternecio rite,

y voy a contarle mi historia.

Caps. Ya veurà, de qui de historias
que allora tamiemos otros ro-
manos.

(empunyendo lo caps a la esquerra)

Cab. Venid. Hijitos mios que os la
volverè a contar.

Caps Vingan, vingan por aqui.

La primera boda ha entrat
per la dreta (Cabo y correntas
esquerra la segon boda y fon-
dita fondo dreta)

Escena 9.

Serafi Cirilo.

=

Sen. Com que també voste entra a-
vuy al estat de matrimoni?

Civ. No hi entro, que ni hi entrau.

Sen. Li a dir que no's cara a' quit?

Civ. Home que ha vut ningú que
hi trobi quit quant lo clavau
a' presiri?

Sen. Ja veurà, perdoni: jo també
soch avuy contrayent y trovo
que'l matrimoni es un dels
llansos mes dolços.

Civ. Chupó dependeix del que depen-
deix. Jo trobo que es un dogal
del mes estret.

Sen. Y donchs home, no's casí.

Civ. Aiquei poguet, pero hi ha com-
promisos.

Ser. Ah!

Civ. Que vol dir aquest, ah!

Ser. Que ja ho entenc

Civ. Y qui ha d'entendre sant Cris-
tià; que no ha vist la Pe-
rica? Creu que ab aquella
dona pugua haberli certa
classe de compromisos?

Ser. Te ratió, donchs no ho com-
preuch.

Civ. Ab quatre paraules li es-
plicarè: pot ser pugua donar-
me un consell. La Perica es

rica, viüda y tenia choco-
lateria al carré de las cabras
de san Joseph, Yo era un fa-
drinet argenter que la ballava
magreta, tot esperant la mort
de un oncle capellá, que es-
taba calentot, per plantá'
una botiga ab lo que 'm
deixei. La fatalitat va vol-
gué que un velú de casa,
m presentés a la viüda, es
a dir que m portés a la
pocolateria .. y amigo! tant
me va obsequiar la Perica,
que al endemá lu vaig tor-

nav, y al altre y a l'altre,
cu fi que li auaba cada
dia.

Ser. Ya, y de la una cosa va veui
l'altre.

Cir. Oh! ja veura... lo que va veui.
La Perica que's molt llarga,
va conceixe h meus apuros,
y un dia in die Cirilet, Go in
dich Cirilo, servido.

Ser. Molt senyor meu,

(allargantli la ma)

Cir. Mau.

Ser. Disposi.

Cir. Sant Pere quince, quint.

Ser. Sant Pau trenta, primer,

Cir. Mes alt!

Ser.

(cridant)

Sant Pau, trenta, primer.

Cir. Que crida ara?

Ser. No m diu mes alt?

Cir. Vull dir, que viçh al carré
de sant Pere mes alt.

Ser. Ah!

Cir. Cridet, ayo ni ho va di la
perica... a vorte tal vegada
li hi vindrà millor pagar
l'gasto per setmanas, y a
ni a mi ni es igual. Si vol
ferho ayo, preunga lo que

vulga y no i estiga de rei. A
 la primera semana no vaig
 fe abuz del credit. vaig perdre
 lo de contiu, y quant vaig se
 a pagarho la Perica, rient
 me diu. Ya ho trobareu un
 altre dia, vagi tirant. Allo'
 in va perdre, ya vaig co-
 mencia a entrar mitarme,
 arriba'l diumenge y.. la ma-
 teixa sortida, Pot conta'com
 va ena desde allavoras
 ls pocolates, aixerops, ga-
 seosas y matons de monja,
 Per, que passaba'l dia diu

de la pocolateria atracantme de
tot y convidant a cualsevol pim-
plet que in viugues al devant. ay!
si allavors l' haquies conegut!

Ser. Graciàs, no acostumo.

Cir. Muy las pago totas plegadas.

Un dia la Perica in va cridar
à compta... y esgarrifi!

Ser. Ya m' esgarrifo!

Cir. Lo garto de pocolate, matous
y altres frioleras, pujaba l'enor-
me suma de 113 duros 7
pessetas y 21 cuartos.

Ser. Caratsus!

Cir. Anjo mateix vaig esclama,

quedantme mei pret qu'un mar-
bre

Ser. Aquí té las consecuencias de
fer abis del crèdit

Cir. Oh! já pot dirho, perquè la
Perica, armada ab aquell comp-
te que jo com a home honrat
li vaig reconeixer m'ame-
nassa que in faria agafà
com a estafa si in nego a
casarme ab ella.

Ser. Y voste no na pogut pagar-
li may?

Cir. Cà, home! No ven que l'on-
cle encara es viu?

Sev. L' assumpto es climaterich.

Cir. No, pagani rich! yo no vull
passá per estafa. No in que-
dan donchs mei que dos re-
cursos. ó cararme, ó ma-
tar-me. Un suicidi moral,
y un suicidi material.
Entre l, dos preferisco l
moral, tanco l, ulls y
in caso.

Sev. Heroica resolucio!

Cir. Y voste, cumpley també
algun acte heroich casant-
se?

Sev. Ca! home, ca! l'acte mei de

sitjat de tota la meua vida.

Cir. Com ei tardat tant a cum-
plirlo?

Ser. Perque may n'abia trobat
lo que buscaba. Afiguris que
la meua posicio' es desalo-
gada, que visch sol, solter,
y per lo tant, libre. Donchs
jo vaig dir-me. Serafinèt,
lo meu nom es serafi,
Serafi Capvert per servirlo.

Cir. Graciàs.

Ser. Pot manar.

Cir. Lo mateix li dich.

Ser. Sant Pau!

Civ. Si trenta primer, jo ja ho
sab, laut Pere.—

Sev. Quince, quint, mes alt.
gracias!

Civ. Servidor seu.

Sev. Sevafinet, yo vaig dir-me,
tu ets sol, libre, y rich. Sol
falta per completa' la teva
ditxa que trobis una com-
panyera que sigui un mo-
delo de virtut, pero un ver-
dader modelo. Me sem-
bla que ab las nuevas per-
setas, be puch permetre'm
semblant regalo?

Cir. Si, home, si, jo no li tinc cap classe de inconvenient.

Ser. Però com la gent oloraba que era rick, tot hom tractava gat per llebra. Des de molt jove que la buicoy.—

Cir. (reit)

quin marrahem se deu sentir à la panxa!

Ser. Perque?

Cir. Dels molts gats que i haurà menjat durant tants anys.

Ser - No, home, no: si li parlo ab sentit figurat. Vuy di,

que m'enganyaban

Civ. Ah! ja ho he entès, ja!

Ser. Avuy per fi he trobat lo
que tant anhelaba.

Civ. Una virtut modelo?

Ser. Puro de primera. de pri-
mèrrima sortí sabrà que
la societat Econòmica de
amigos del país, reparteix
cada any una porció de
premis a las accions mes
virtuosas y heroicas, que li
arriban als oïdos.

Civ. L'hi sembla si m'pre-
miaràn a mi per te-

mir lo valor y la virtut de
cararme antes de passar
per estafa?

Ju. Pot se si, probilio. Donchs
com li deya, aquest any
veig que s'habia concedit
lo gran premi a la virtut,
a' Ignocencia Candor filla
de Badalona, que quedant
sense pare ni mare al temps,
de la matura a la edat
de onze anys, ab cinch ger-
manets mes petits que ella,
ho tingut la habilitat de
pejarlos a tots, educant se

y educantlos ab sin pessetas
semanales que guanyaba al
vapor, noqueit eucara arre-
conar un parell de duro
cada semana, que portaba
a la caixa d'ahorro. . . .
y per supost, tot sense
detriment de la seva
ignocencia.

Ci. Oh! ja ni ho afiguro.

Ju. Li costi haquis sentit lo dia
de la seva sessio' quant se
va' llegir la relacio' dels seus
fets - tot hom ploraba!

(commoveutse)

perquè, realment, com movia
 lo senti que aquell ougel de
 deu, aquella Ignocència i
 tinguer de veurer, sola, des-
 calsa y mitj vestida, recorrent
 entre de dia las platjas de
 Badalona per recullir los
 branquillons de fusta que
 la mar li habia aportat,
 y arreplegant algun gra-
 pat de sardinetas, que com-
 passius los pescadors que
 tirau l'art li donaban
 algunas vegadas y ab lo
 qual ella com a mare ca-

vingosa li mantenía los
seus germans. Et figuris si
ni ha de ser de forta la Ig-
nocencia que surt incolume
de tants perills.

Ci y de tot això ni hi deu ha-
bi probas?

Ser - y tant! y que totas venen
certificadas per tres regidors,
cinch sacerdots y algunas
personas decentes. ; Vegi qui
pot posarli cap duble? al
sentirne allò y al veurels
tant agraciada vaig dir-
me, etiqueta es la teua.

235

ab aquest mateix dia lo vaig de-
manar y tot vā quedā arreglat,
per confirmarse mes le seva
virtut l'ajuntament de Ba-
dalona se l'ha afillada. Ho
hi trieu alli dugan lisen-
clar y ave'ls fare' joch de
pitota, y avuy m'hi caso,
cuari bē sense haberla vut,
pero ab la seguretat de ser-
ne l'home mes felin, perquè
l'ignocencia de l'ignocencia
no te pero, tota vega-
da que es una ignocencia
reconeguda oficialment.

Civ. Si, una Ignocencia de Bada-
lona.

Encara jo.

Dits Embrolla-Bernat.

Dev. Aquí té un dels dos con-
trayents.

(Per cirilo)

Aquest jove es lo qui es cara.

Civ. Vostè per qui, senyor Bernat?

Dev.

(ab orno)

Encara que no m'hi vagis
convocat a la boda, he
vingut per fer de testimoni,

Lo seuyor, es l' eucarregat del
registre

Civ. Home, gracias per tal favor!

Ben De res, Ya sabi que m' estimo.

(oh! jo me n' veujari.)

Jer. Donchs al propi temps pro-
dria casarnos a nosaltres.

Qui. Lo seuyor deu se'l pare?

Jer. Com lo pare?

(enfadat)

Loch l' altre que ve a con-
traure matrimoni.

Qui. Oh! l' altre matrimoni?

Donchs allavoras ja ho te-
nim tot.

Ger. Aquest nome no m'agrada
da gent.

Pir. Lo senyó é casa també

Put. Que no fassi be? No tindrà
recort que may hagi fet
res modament.

Ger. pero que empatolla?

Pir. Embrolla m'ho dich d'
apellido. Pero registre
mes clà y mes net, que l.
meu no crech que l'
porti ningú.

Ger. Sembla que juguem als
jocs dels disbarats.

Ger. Cridin una mica mes

perque es un pich tinent.
 Ser. Ah!

(cridant)

Jo també vaig de contrau-
 re matrimoni, y l' he
 enviat a buscar perque m'
 han dit que podia ferse
 aquí.

En Si senyors: y ja veurau
 com en un verbo y gra-
 cia quedau estesos los
 contractes, fassin i fa-
 vor de las cédulas.

Per. (Si jo pogués enredarlo.)

En.

(lligint.)

Qui. Los secretos de la gene-
racion, libro util - Miris
que i ha equivocat.

Ser. eby!

(buscat lo papi)

Qui

(Uejint lo deu Cirilo)

Monte pio - Barcelonies: D.
Cirilo Flaquesa deya em-
peñado en este monte
pio... Vortè també i e-
quivocat.

Cir. No 'n fassi cas, perque
avuy ni jo mateix
se com estich!

Ser. tinga.

Don. Cédula personal. Ya li traí
l' domicili? Si: san Pau
trenta. Etá bè.

Cir. Vegi.

Qu. lalsa fra una onza. —

Cir. Deixi que tamproch ho
es!

Qu. Oh! bè ho veig prou.

Cir. wo u fassicari, que estich
Arantornat.

Qu. Ja se sab, en un dia de
caranament la mateixa
satisfacció... —

Cir. Ja se ho que vol dir, triége
Don. Oh! quina idea!

Qu. Aquesta es, Cirilo flaquera,
sant Pere meu olt, quince,
quint pin, obra las dos em-
trayents

Sen. Ton alli. Las anirèu à bus-
ca.

Qu. No 's molestin hi anirè
jo. y en un moment los
hi arreglaré tot.

Sen. Jo vüch à ajudarlo.

(Si puch realisà la idea
que porto, ay vünda Pe-
rica, prou te veuràs es-
tampada en un romanso
d'aquets que venen los cegos,

Escena II.
Cirilo - Serafi.

Ser. És un gust del modo que
aiçò ara s'ententeix.

Cir. Per voste serà un gust,
per mi es un fastich!

Ser. Be, ja ho veig, la seva
situació es distinta.

Cir. Y tant!

Ser. ho sento!

Cir. obra que un home fet amic,
si coneix que pugui ser li
útil en alguna cosa ---

Ser. Graciàs, no deiparità de
eausarbo.

Veu. ^(diu)
Cirilo! cirilo!

altu. D. serafi! D. serafi.

Ser. Veu ja i impacientau tu
nauveu d'auar.

Cir. oby la mare!

Ser. Valor!

Cir. volar! dich valor!

Dueto.

=

l'ou. Revertimnos de valor

jà que us eridan

nostras donas,

tant sol en los gram perill,

Diu quei veluen

los gram homes

! valor!

Coratje!

pit.

no'ns espanti l' enemich.

=

L'artilli te obligacio.

ele mori al pen del cauó.

Recitat.

—

En son. et la una a las dos a las

tres, pinch ne picuch!

(seu van los van de
brasset.)

Esena 1^a.
Bernat.

(Dreta)

Ben La cosa ja està mitj feta.
Bourrejant las ciclulas he
lograt que'l senyor Em-
brolla i confonguèi per
las edats. si i describrei
serà una equivocació
si no i describrei, Ah! Pe-
rica! wo nas volgut se

de 'n Bernat, perquè era vell,
pero ara sabràs lo que pot
una venjança! Los cotperos
já saben lo que han de fer,
sols me falta buscà un me-
di per noqui entreteni al
muir.

(Veyent al cabo)

Hola! que busca aquest
guerrero?

Escena 13.

Bernat, Cabo.

Cab. Patron, ha vito unte' para'

por aquí en cuartel de la
Barceloneta?

Per. No seño: per aquí no'n
hi passa cap de cuartel.

Cab. puer seño, en ninguna
parte se encuentra ese dicho-
so cuartel.

Der. Potse aquest soldat me po-
dria servir.. oiga usted mi-
litar, se quiere V. ganar
cuatro duro?

Cab. Y que hay que hacer?

Der. Aipó no es aipó. primero
contestim. ; quiere V. ganar
se cuatro duros?

Ca Si seuyó.

De Atipin.

Ca. Y que hay que hacer?

De. Es cuestion de broma. Se trata de entretener a dos maridos mientras con las novias se van a pasear por el parque el acompañamiento, y no soltarlos hasta que sea bien entrada la noche.

Ca. Pero los novios se van a enfadar...

De. Por esta razon que V. los ha de entretener poniéndoles arretados. Ya le he

dicho que todo era broma.

Le conviene a V.

Lab. Y dígame V.

Dev. No, dígame primero si le conviene.

Lab. Cuatro duritos convienen a todo el mundo.. vanó al decir pero cuando recuerdo las fatigas que pase cuando aquel inglés se las guyo con la serrana que me tenía atontao.

Dev. Oh! puei ahora podría vengarse porque de los dos maridos. yo creo que el uno es

inglés.

Cab De Inglaterra? Sabe U. si
es de Veriguit

Der De veriguit si que no lo se,
pero es inglés.

Cab. Puer no hay mas que habla,
vengan en cuatro duros.

Der tomi. Pero sera bastante
usti sol?

Cab tengo aqui los guajeros de
mi banda que valen por
un escuadron.

Der. Puer váyalos a buscar y
atentos a mi voz que yo
no me separare de su

lado hasta el momento de
soltarlos. Ya verà quina bro-
ma!

Cab. Naa, que extrato estrato. y
aqui no hay mas consigna
que la que V. me di. y mir-
lo si tu fueras el ingles que
me robo aqueya perra.

Escena II.

Bernat, Embrolla Cap y Pota.

don cotperon.

Ber La cosa va marpant. Encara
que, descubrixi l'enredo

244

dels contractes, sempre ls donaria una mala nit. si aquest no s' descubreix.

Pu

(amb los contractes)

Ya teniu los contractes arreglats
sols falta la firma:

Deu

Està bé.

(després de mirarlos)

que portiu una taula y s' firmaran aqui mateix, voy!

Cap. Voy!

(entrant ab los colpeiros)

Deu. fassi portar una taula tinta
y plomar.

Cap. Al moment.

ell mateix la pose ab
dos cadiras al mitj de la casa.

Ah! aquí te lo dos cotperon.

Dev. Si, veriu. tu t'encarregaràs
de conduir la comitiva de
la novia jove. Vos la de la
vella.

Cot. Uta bé

Dev. Anireu a passejà pe'l parque,
fin que siga negra nit, despres
lan portareu a casa.

Cot. Uta bé.

Dev. No olvidieu la direccions.
tu. Sant Pere quinze, quuit.
vos san Pau, trenta primer.

245

Cot. Oh, ay, no l'heu par tret
d'alli?

Mr. Donca, alli la heu de portar,
Sant Pere y Sant Pau.

(se retiran)

Cot. De sant pere a san Pau... Bue-
no, bueno

Cot 2. fes lo que t diu l' senyo y calla,
no veus qui ell es lo mestre de
cerimoniari.

(se retiran)

Escena 13.

Dits Ignocencia, Serafi, Cabo,
cortetas y acompanyament.

=

Tot quiu dinari mei dolent.

(murmurent)

Cap. Sempre in sento la mateixa
Classe d'elogis

Fig. Quiu dinar, tot era picant.
Me trobo marejada

Ser. (Va be)

Per. Quiu dinar! no hi habia
cap plat de sustancia, estich
tota devolguda.

Cir. Me in alegro.

Ser. Ha anat be.

(apart al paricita)

Cir. No ha pogut anar millor.

(id)

Cap. Venheu que cora ei ser gat vell.

246

(al públich)

Qu.

si he arribat.

Penyores, va a precedir-se a la firma dels contractes. De primèr ls llegirem perquè s'enterin.

Des. Me sembla que no hi ha necessitat, que ls ne sembla a voste?

Tot. No cal, no cal.

Des. Diu que no hi ha necessitat.

Qu. Bueu, com siga del seu gut, comensin a firmar.

(pona un contracte à cada contat

de taule)

Comensiu per la dreta. Senyor
nuvi...

Sen. Lo cor me bat com una de-
venadora. Levafi capvert.

Qui. Graciai

et Perica

Abra vorte!

Sen. Miru que i equivoca.

Sen. (Ay que tot i enreda.)

Qui. Que hi vagi ab moda? prou,

(a levafi)

Senyora nuvià.

Sen. No diu que primè l'altre

nubi,

Qui Prou. Leuyor nubi.

Civ. Ay!

(caminant y acompayants
com a un sentenciat)

Bram! plam! pataplau! Deu
m' nagí perdonat.

Dev. Si pogués cambiar lo contrac-
ter -- proberulo.

Qui Ara vorté

Yy Oh! no se de escriure -

Qui I donchs qui firmava.

Ser. Que firmi sa mare.

Toti Que firmi sa mare.

Acaps. Oh! dispensini, no se de escriure.

Per.

(en aquest moment cambia 'ls

contractes passant per detrás de

(la taula)

(Ya està) Si voleu jo firmare
com a testimoni y per la nuvia.

Acap. Si, l'heuyó pot firmar y després
jo hi posare el sello que ja 'l porto.

Per. No se com puch conteri 'ls
saltirons que m'fa el cor.

Ser. (De la alegria que tuch tenc
que m'vinga la lor)

Cii. Prequiem a Deu per la meua
anima, Santa Maria mare
ete etc.

Qui abra vorte.

(à Perica)

Per. Ah!

(finissant)

Dev. (tot ha anat bé, ja està comple-
ta la venjança!)

Civ.

(recullint les contractes)

Tot està corrent, que sigui la
eulorabona. vaig a anotar
les partides al registre per
donar-los hi les contractes

Per. Donchs prepareu-se que m'ani-
rreu cap a Barcelona.

Jg Tant aviat.

Per. I nosaltres qui hem de fer, Nateta

Civ. Que?

Per Cap a Barcelona, que t'haig

de da una noticia

Cir. Que no pots esperarà que ressuciti?

Per. Anem, anem,

(estirant lo)

Per

is a Ignocencia

Anem, Palometa.

Der. Molto senyors. Las bodas i han fet a la moda, donchs segueixi tot a la moda. Las nuvies a passejar ab l'acompanyament fins a la nit: la marida aqui preson y fins a la nit no deuen presentarse a sa nullers.

lot. Si, si.

Sen. Com i entent? no hi passo
jo vull anar ab la meua dona.

Per. No etich per tramoyas jo vull
que 'l meu nome vinga ab mi.

Cir. S'ha de fer lo que marcan las
modas.

Yq. Las modas i han de seguir.

tol. Que segueixi la moda

Per. Yo no 'l deixo.

Se. Jo me la emporto.

Exeunt de confusio'

Oser. Soldador cumplir con la con-
signa y se acabó.

Cant.

Cab.

Escuadron

preparare pa cargar.---

arr..

La consignia è la consignia
y se debe respetar
los marion arreitados
las novias a paria

Car.

Lo consignia etc et.

Se.

Yo no li passo

no vull joch,

Si que la fariam bona
ni le carat y vull la dona

wo, no li passo

Per

Yo Tampoch

chy jo t tochi fora pulit

que vingueren a curdarme
y després de tant costarme
me quedí sense marit

Ter.

Jo vuy la meua dona

Per

Jo vuy lo meu marit.

Cor

no l' tindran fins a la nit
perque aïxi està decidit.

Des y Cor.

La cosa i curda
com acabará

que duri la bronza

qui a mi remi va

Cor y Cabo.

li i arma la gorda

no hay mar que aguanta

Cumplir la consigna

debe el militar.

Per 99.

Ya que la sort funesta
no t'encadenati

que duri tant com vulgui
l'ale de llibertat.

Seu.

Yo protesto!

Per

Yo m'hi oposo.

Yo cu.

M'hi conformo.

Per y seu.

Ca, noy ca!

toti

esta dit y o cumplira.

Ya que i de moda

i na de fe cuixi

tota las modas

i han de seguir.

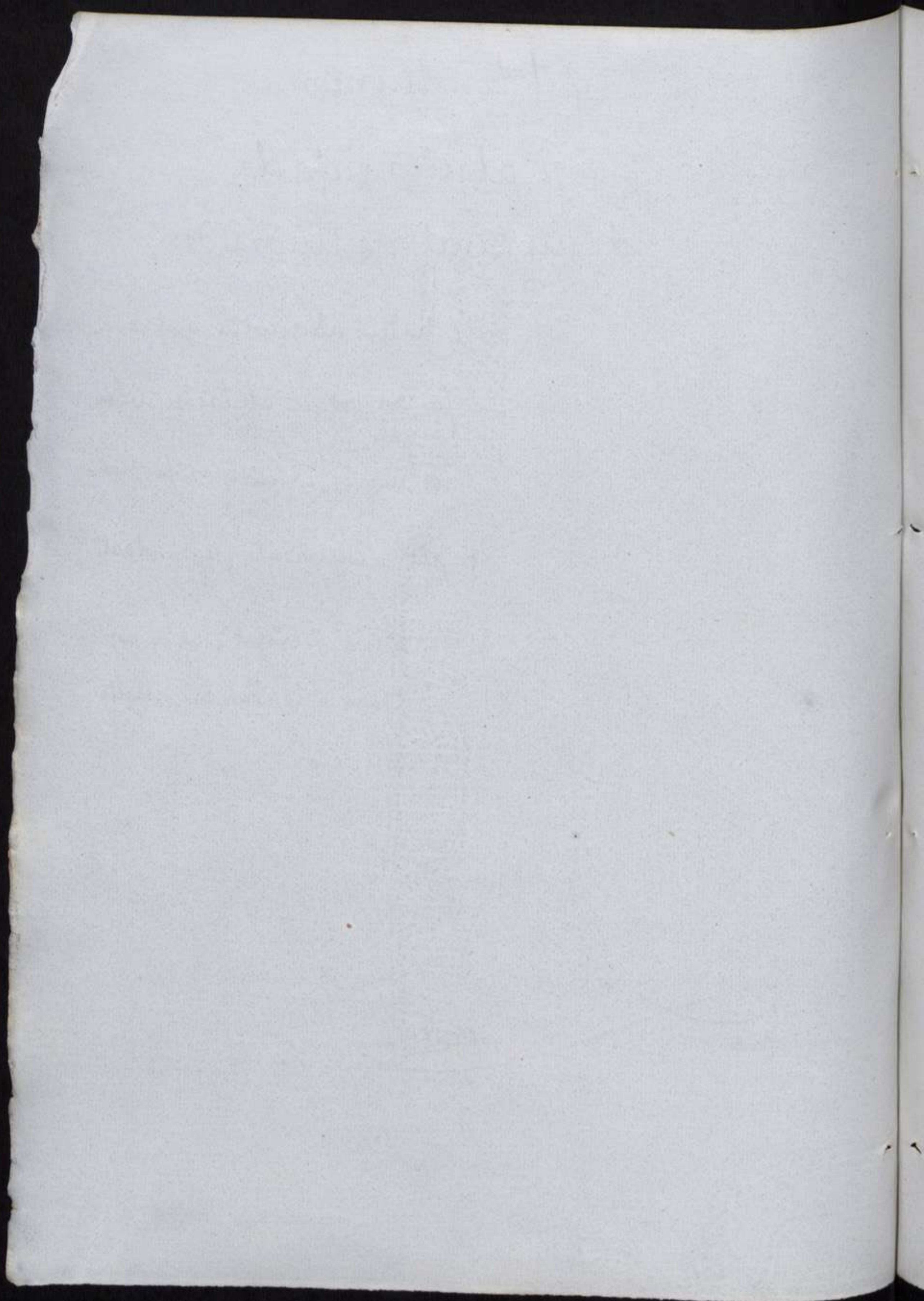
viva la bromas.

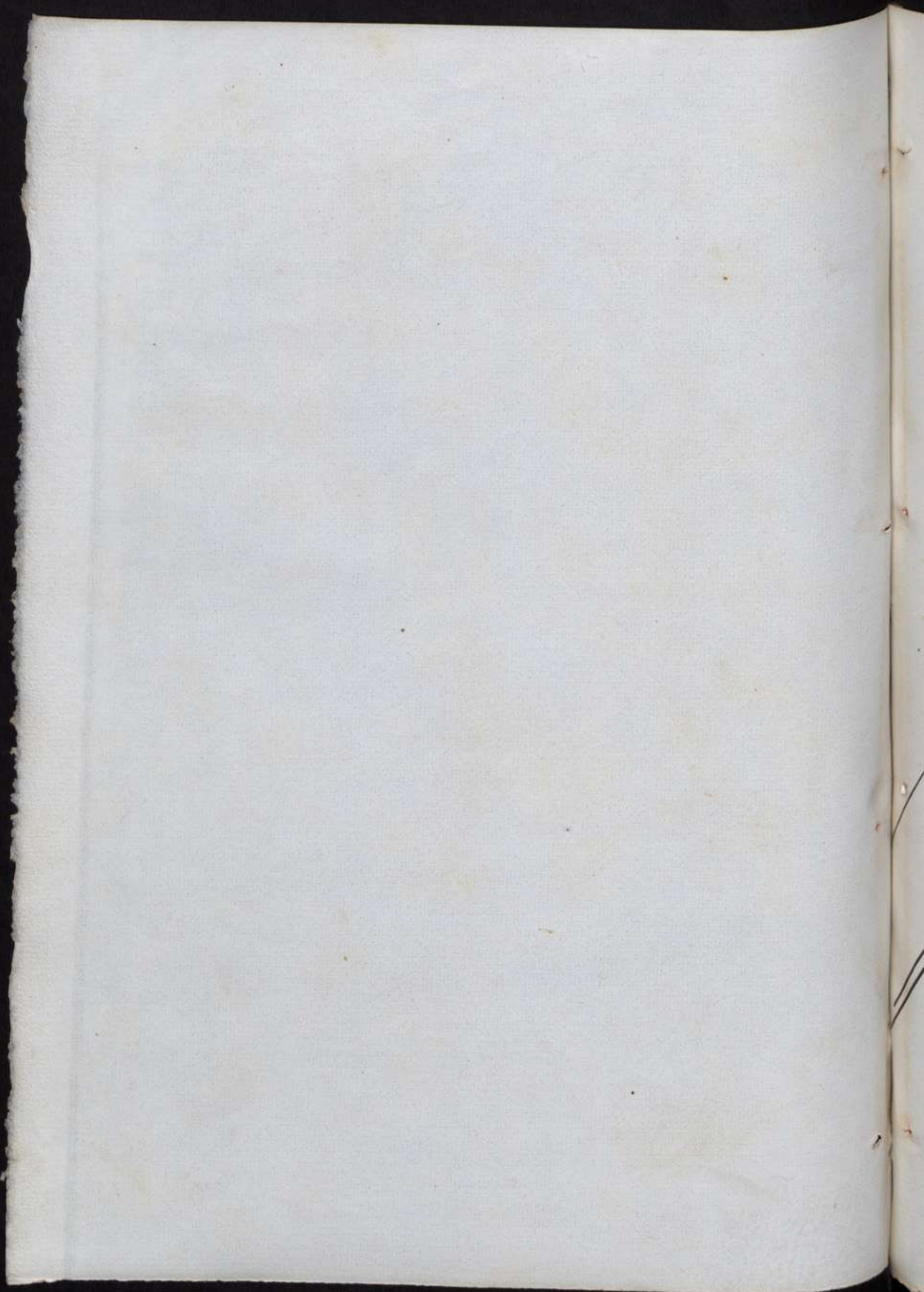
y t bon humor
 y si algu i enfada
 d' un mal ne tindrà don.

Inten ab molta gatzava
 las don bodas ab las nuvies
 los nuvis tancats a la Uork-
 jeta anuencats pels soldats
 qui atissa Bernat, se n portan
 per forse a la Perica, Molta
 animacio.

fi del primer acte

Gant. 1887.

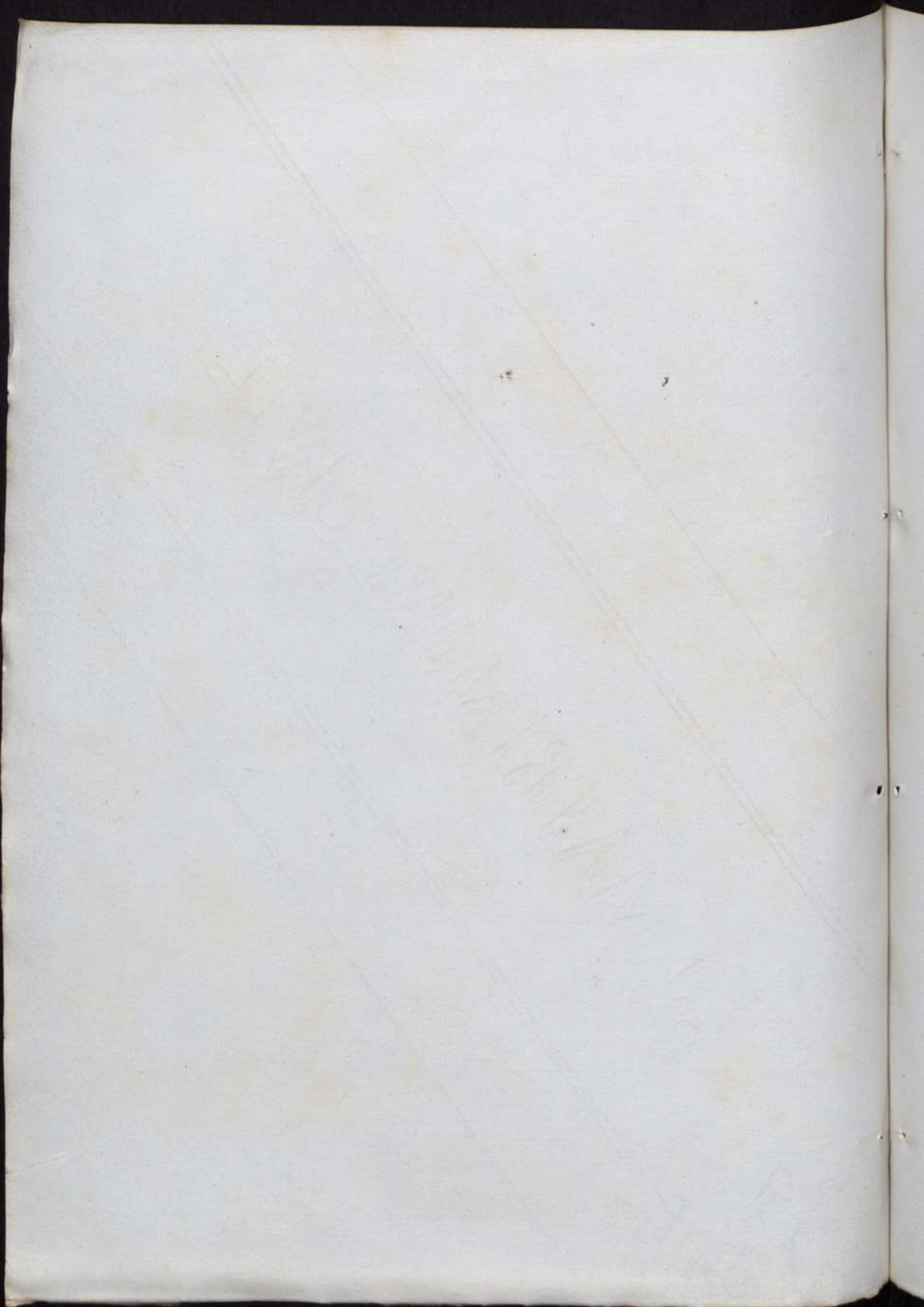
Sarsuela en tres actos

de.

LO MATRIMONIO CIVIL.

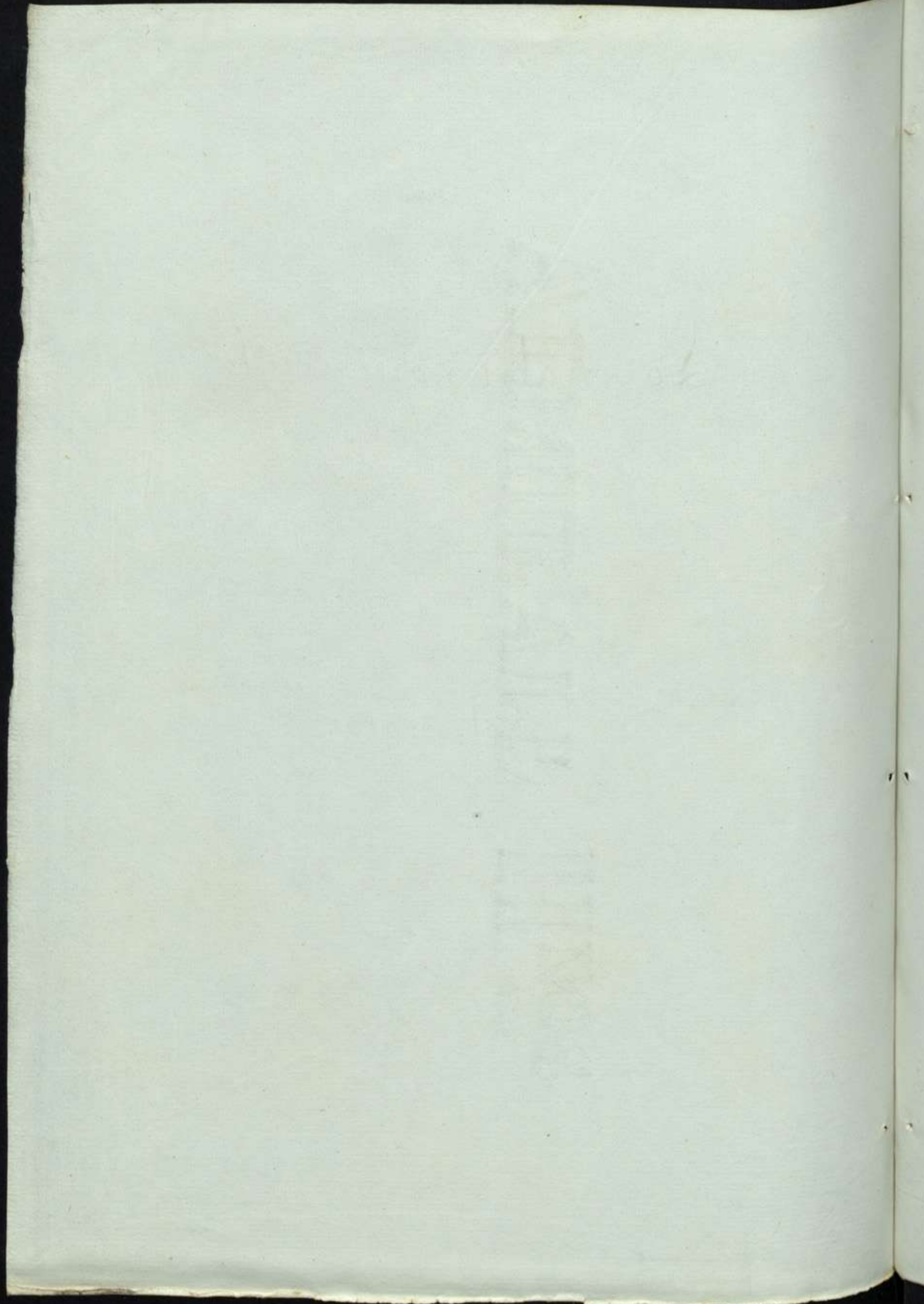
B - Carcamona.

Acte segon.

Lo matrimoni civil.

Acte regori.

Acte segon.

Sala modesta, sense cap classe de mobles. Dos portes al fons i una a cada costat. La esquerra del fons serveix de entrada, la dreta figura la de la cuina.

Escena 1^a

Bernat, cabo y cornetas.

La escena està un moment sola

luego entran Bernat y la

banda, lo primer porta un

Llum de cuina de petroles

Des. Vagin entrant, cuidado en
ensopegar.

(Negoneient la escena)

Ay, ay! que i han fet los
mobles de in Cirilo?

Cap. Esto parece el desierto de
Zahara.

Des. Y'l porter no ni ha dit
res quant li he demanat
la clau. Sols m' ha dit,
comensi a passar que jo
jà pujo... sort que ni li
pujat lo llum de casa,
sino ni llum tindriam.

penja'l llum entre las dos portas
del foro an un etorn que figura
haberli a la portet.

Bueno: metanse ustede en
es cuarto y esteuse callandi-
tor: sigan bien todas mis
instrucciones que le he da-
do y se ganaran los otros
cuatro duros.

Cap. Es decir, que solo hay que
atender al ruido?

Der Recuerdelo bien.

Cap. Ya esta recordao.. abrazos car-
ga, si son beritor de giiello.

Der Aiyó es aiyó. Pero vagin

entrant qui'ells no poden
tardà gaire en venir.

La núvia especialment.

Ell tardava un piquet més,

perque habent nos empor-
tat nosaltres l'últim cotxe

de pedralbes, encara que'l

fondista l'haig deixat anar

luego, hauran de venir a

peu y sempre retardant

una bona estona. Ya veurà

quina broma que farem.

vostè cumplirà fièlment

les instruccions?

Cab. El pui de la letra, volo por
 nase rabiar a los ingleses,
 y por los cuatro duritos
 que me vanti a dar.

Deu te valio!

(fica ma o la butxaca y figura
 no trobarre cap dinè.)

No: l'ingles mateix los
 li darà, tant bon punt
 sigui feta la broma.

Ca Pero se va a enfada y
 dempués...

Deu Ell? ca! Sempre que s'
 cansa fa una estranyesa

in altre. pero entrin aqui
y a lo dicho.

Cap A lo dicho.

(porta aq guerra)

Escena 2^a

Bernat.

Bern. Tot va que ni una seda.
quina sorpresa tindran
toti cuatre. Y com rabia-
ra la Perica! que's penji,
no ha volgut a ni en Ber-
nat pero tindran de con-
tentarte ab un serafi.

d' aigüera. En Cirilo m' ha
 desembarcat y jo l' hi proposcio-
 no una gauda. pero lo que
 la primera nit, no l' ha de
 disfruta en pau, gracias
 al medi que se m' ha a-
 credit de fe amagã aqui
 als cornetas. Ma vengän-
 ra serã rodona.

y quant se sãpiga lo nom
 d' en Bernat tabola, i ha
 de fe mer celebre que 'l
 d' en Bernat piupola.
 Aquell de la Patriã y la

libertat. sento que pujan,
dissimulem.

Escena 3^a

Bernat, Porter.

Per. L' he fet esperà una
miqueta.

Ber. Un piquet.

Per. Estaba curatiorant ab la
senyora que ha llogat 'l
pis, que ja ha fet porta'
alguns mobles. Quand

vostre ha demanat la clau
 per arreglar aquí alguna
 cosa he pensat -- que li deu
 volgué arreglar, però com
 vostre es amic del senyor
 Cecilio l'hi he donada al
 moment ab tot descom,
 mes à mes no habenthi
 res que pugua desaparèi-
 per.

Des. Gràcias per la confiança.
 Però com es que esta tant de-
 sembrassat?

Por. Jo li diré, al sortir aquest

demati l' senyò Cecilio m'
na dit, Senyò Pere, vagi
à buca un drapaire y
venquili tot, l' mobles
del pi, després jo ja pas-
sarè à reculli lo que n' ha-
gi tret. Al cap de dos horas
jà estaba aiyò tant net
com lo palmèll de la mà,
y com que l' senyò Cirilo
al ferli jo alguna observa-
ció m' ha dit que si t' no l'
ficaban à presiri fugiria
à Morevia, al veure que al

mitj dia no havia vingut
 ni me afigurat que ja de-
 bia assegurar la cadena o
 bé que ja feya d'aquell
 sultà que venen sabatots,
 y me llogàit lo puà una
 senyora que se mi ha pre-
 sentat, Oy, que ara, ara ma,
 teix era abans que ja ha
 fet portar lo mobles.

De

(rient)

La cosa ò curiosa!... millor,
 simbòlica que fa fort)
 Bueno, fassi puja' lo mobles.

Por. Es a dir que'l senyó Cirilo
no tornarà? que tant ma-
teix i ha fet sultan?

Dev. No senyó

Por. Y donchs que porta la ca-
dena?

Dev. Si senyor, y per tota la
vida, i ha casat

Por. Ave Maria Purissima!...
Sempre ho he dit jo qu'
aquell picot faria una
mala fi. ; Y ahont i ha
anat a estar?

Dev. Aquí.

Por. Pero si jo he llogat lo

pi a una senyora,

Dev. No li fa veï, tot estaba
combinat.

Per. Que potser era la rubia?

Dev. (Embolicuèu,) Angela!

Per. Miris, ja ni habia fet
mala espina l'aire mi-
terios de aquella senyora.

Dev. Si, van d' amagatoti

Per. Y com es qui ha fet pora'
l'pi en nom seu

Dev. Abra en molti matri-
monis moltas coras,
que son del nome van
en nom de la dona

las criaturas si; tant si
ho son com si no ho son
van en nom del home.

Por. Mare de Deu! quins trapi-
sondas. ¿com se vā pro-
sant lo non! ¿l'hi
sembla de fe puyà 'ls
nobles?

Dev. Si home, si.

Por. Miri voste' m'ho aconsella,
jo me'n rento las mans.

Dev. Vagi, home, vagi.

Por. Ah! que si han fet aquells
trompeta?

Dev. I' noum quedat à baiu
 al meu pi, per si volau
 fe una mica de savau.
 Ah! quant torni aquella
 senyora es facil que li
 fassa l' desentèi de tot
 això que li he dit.

Per. Ah! deipila per mi, ara
 ray qu' etich enterat de
 tot; vaig pèh camàlich
 que prijiu los mobles.

Escena 4.^a

Bernat,

Mer. Cúipò no pot anar millor,
ava'l pú llogat, una seu-
yora que'l pot treure
de cara, tota vegada
que ella es la mestressa.
La Perica que fugirà d'
alli brucant lo seu li-
rilo ... y jo aprunt de
anarho enredant ho tot,
que'n dolsa la vengança!
avuy me trech deu anys
de sobre!

(emotionalment d'ús)

Crèch que ja son aquí, co-
mensiu à gorar.

Escena ^{na} 5.

Bernat Ignocència.

Coro genal

=

Música

=

Coro. De la nova morada
la jove desposada
ne prenga possessió
y dit pas y alegrías
disfruti per mil dias
juntada ab son espió.

que may la desventura
amarguin la ventura
y alcansi vivint bé
edad molt avançada
feli y enamorada
voltada d' angelet.

Parlat.

=

Abcap 1.^r Votje, pubilla, per molts
anys. Ara ja puch dei-
parte. L'ajuntament
me va dir Baldiri, tu
quedar encarregat de

la mungona y com a mare
 que li representas, no la dei-
 paràs fins a la cara del
 seu marit. ja hi som. Pero
 avans d'amar-meu, com
 a mare t'he de fe algu-
 nas reflexions. La dona
 te de creure al marit

Y Prou.

Don 1^a Ja ho crech, també t'creu-
 ria jo.

Accep 1ª Després has de continuà
 fins aquí, virtuosa y bo-
 na guardant sempre

ta innocència y ton caudor.

Dir 1.e Uy quantas cosas s'han
de guardar.

Accep. l. que jugan div sempre,
la Innocència es una vir-
tud de Badalona.

Dev. Vati despedimnos.

Dir 1.e Si qui a n' aqui tamproch
sem rès.

Dev. Los mobles son perdintre

Dev. Vaje adieu Innocència, ja
t'vindrè a veure.

s'abraça ab ella

y s' fau un petó.

los cometas tocan 265
tot hom se sobresalta
y surt pel foro.)

Bernat fa entre loigno-
cencia a la dreta.)

Dev. Tanguis aquí.

- La cosa marpa.

(seu va pel foro)

Escena 6ª.

Cabo pu la izquierda.

Cab. Quien me da los cuatro duros,
pero caya se ha quiyao
toitico er mundo. Na! Ni
rastros! eby! ingler! tu

vas. à pagarme lo d'ingur-
tor del otro inglè y ademà
lo cuatro uro del ajunte

(surt esquerre)

Escena 7^a.

Lirilo

entra pel foro ab una

cadira de estisora rota l'

bràs y mirant per tot ab

estranyesa.

Pis. Ningú! tampoch hi hà nin-
gu aquí, qui es estrany! En-
tro a la porteria per ven-
rer si'l senyor Pere i ha-
bia venut los mobles. Ah!

ja veig que ho ha fet, i per
 demanarli la clau. oh! Deu
 te'n do del senyó Pere, Des-
 co la clau, tanpoch la trobo.
 Lo verdugo, millor dit la
 verduga ja deu se al llit.
 esperantme, agafa la cadira
 del senyó Pere perquè a tot
 lo veor se'l concedeix un
 banquet... La verduga ja
 pot estar dreta. Y aquí'm
 teneu escala amunt pu-
 jant resignat al sacrifi-
 ci. Pero.. que naurà pas-
 sat aquí? wo hi ha nin-

gü y la porta oberta. Fort que
no he de tenir por dels lladres.
Bali! Bali! no us hi amohein.

(centatre y trayent
un paper de la butxaca)

113 duros B. pessetas y 21. cuartos
En la llista de lo que debia a
la Perica. 1913 pocolater, a B
cuartos 5739 cuartos. 1915
curianuadas a B. son 5145.
1.221 matons de monya y
hanta mal escrit a L. son
4884. - 793. gaseosas ---
que me n feu poca de
gracia a S. son 3565 total
19333 cuartos o sigem

113 duros B perretas y B. cuantos,

algui que in volia bē jā

ni' no deya, meya, meya

gat sardina... Per rescata

aqueix paper que ab la

ma dreta vaig firmar, he

tingut que sacrificar la

ma dreta y ab ella ma lli-

bertat. Vostei que van a

veure comedias, suposo

que haurant vist german

el breu... Allí's dona

gran importanciá a: n'

aquell home perquè va

deixar matar lo seu fill
avam d'entregar la plara
que defensaba. Donchs, votei
que sabeu la meua situació
quina acció es la mei ne-
voica? la seva o la meua,
qui avam de passar per
estafa, assessino jo ma-
teix ma llibertat de sol-
ter e arregant ab lo ma-
rit dich: ab lo mort de
la perica. Digau, digau,
ahí sí, teuen ratió quant
diuhen: home casat, burro

espatllat.

(quida pensatiu zentat
en lo tumbuet)

Música

Cada cop que reflexiono
lo dirbrat qui tu fet tant gros,
ni entristeixo, ni enrabio,
y ni agafa tremolò
fai pocas horas
que jo ni era un jove
que sol y libre
vivia ufà
Ara zò un home

que ja te dona
y quina dona!
- No hi pueli pensar!

Adieu juventut, adieu.
No has sofert tu mal de antre,
ava sols soch un pollastre
que diu en sabatot al peu.
i' acabat lo fer bromietar
per la raubla de las flors
com hi anaba cada festa
tot mundat y ben comport.

-
y ai las nits al ball del prado
fent trenta declaracions
entre nits de vals y polcas
o al compàs dels rigodons.

Ah! treseta quant t'estimo
 Vaja boig, no diga aiço
 que balleiu la americana?
 Si hi ti gust, quieu me tossio.

y tot groupant se
 paraulas dolcas
 a sa orelleta
 amar dilient.
 y quant t'estimo
 treseta nueva!
 tot fentli als bucles
 mil petonets.

Ahre tot ja i acabat
 la nueva sort malvinatje,

Ma no li ha divertiment
ava rō un home carat,

qu' naurā d'amar de bagatje, ~

etdeu juventut adu

etc, etc, etc.

Recitat.

No li ha mer, tiich de re-
signar me a la meva sort.

En Perich, lo primer ma-
rit de la Perica, va mori a
dignitos -- jo m morirē de
passiō d' anima. Jo serē en
Perich segon. Pero avans

de morir me vull mirā si
 la mato ai ella a' copia de
 enrabiaada. Perde prompte
 ja l' he deixada sense mobles,
 jo ni li procurat un tam-
 bovet per passarli la nit, ello-
 que la passi ahont juga...

(veint)

No! ja estava divertida la
 primera nit de boda...
 calla! que el fum del tabaco
 no li agrada, jo crech que
 dintre la cuina hi tinch una
 pipa, per fumar la habitacio.

(se va)

Escena 8.

Porter, Camalich.

(portan un sofà un silló y
una tauleta.)

Por. Ebb molt ciudado. Lo sofà dei-
penlo aqui.

(esquerra)

la tauleta al centro, aja! Angela!
ava aneiu pujant lo llit y
tot lo demés. pero primi
l' llit que de canvi l' parareim.

Cam. Pità bè.

(seu van fero argum)

Por. Son bon aquets mobles. ---

271
Jo seuyö Cirito na fet be de ferme
vendre l. seu, tampoch li
nauriau capigüt.

i' aigenta en lo sofä

Quant jo sigui rich, me n' fare
parar un a cada cuarto, per
poguer jeure per tot.

i' li apü.

Esena 9.
Porter. Cirito.

Cir.

(fument ab pupa)

No, l'olor ja n' li na' per re-
tornar a un mort, tabaco

de si.

Per. Qui hi na'! Uadre! Uadre!

Cir. Alto! si donas un par te mato.

(apuntant en la pipa)

Per. La vida per mor de Deu!

(aquollantse)

Per. si es lo senyò Ciritol!

Cir. Senyò Pere! que fa voste aquí?

Per. Retiri l'arma que ja li expli-
cavè tot

Cir. Diga!

presentse la pipa a la
boca.

Per. Loch jo que he pujat a fer
col·locar aquí aquests mobles.

Cir. En veritat, d'ahont han
sortit? No nabià dit de

veudrer lo meu!

Per. Oh! ja ho son els de voste y
abans tiuch las cuarenta
trei pesetas que ni he tret.

Cir. Y aquitos?

Per. Aquets los ha fet porta' la
seva senyora.

Cir. La Perica?

Per. Oh! no me'n recordo si's diu

Perica.

Cir. Y com ho sabia ella que jo no
tenia mobles? Senyo Pero, vos-
te ha parrat.

Per. Lo qui es jo no li he dit una
paraula.

Cir. Voste ha parrat.

Par. Li juro!

Civ. No juri, que vortè encara no
es disputat per poguè jura
ab restriccions mentalh.

Par. Tornemhi. L' hi dich que
no li he dit ni mitja pa-
raula.

Civ. Y donchs com ho hauria
seguit.

Par. L'ho haurà presunt.

Civ. Oh! las donai! las donai!

(passejantse agitat)

Par. Y ara que li agafa?

Civ. Qui mes ha vingut?

Par. Tant com jo he estat abaus
ningu mes. Com he traçut

de sorti per anà à buca 'ls
canalicls

Civ. Com es qui era obert lo pis?

Per. Perque 'l senyò Bernat, m'ha
demandat la clau.

Civ. Ah! ja ho entench. Aiyò es
una conxorpa de tots dos.
Y ella?

Per. Ella m'ha dit que tornaria
al moment, que mentres-
tant fei pujà 'ls mobles.

Civ. Donchs ja pot treurels, al
instant, sino 'ls tiro pel
balcò

per. ; Mal's aguantats!

Civ. 'Seuyō' Pere

Por. Be, home, ja' i treurant. (enumerant lo)

(quin rampell li agafau)
otra que li onava a puja
l' llit.

Civ. L' llit. 'l llit! - (furiós) 'Seuyō' Pere,
vorti buca que 'l mati.

Por. Home, be 'l necessitarà.

Civ. Vorti si que 'l necessitarà per-
que avuy lo faig malbi. Ja
li he dit que no vuy caps
classe de mobles, que j'equi
a terra si vol.

Por. Robre senyora!

Civ. Et a dir que vortè la plauy
 wo hi na mèi, lo mato.

Par. Socorro! socorro!

(fugit per t' foro perseguit
 per civito.)

Escena 10.

Ignocència.

=

Jg.

(suntit apode o porch)

Seimbla que pà no se sent
 ningü, no, la cara seimbla sola,
 Mare de Deu, quinas coras mes
 estranyas! trompetas, soroll,

criti de lladres... ay! estich
morta de por. Man fet bi de
dirme que tingueri valor. ja de-
bian saber lo que hi havia. Jo
ja sabia que la nit de bodas
havian de passar certes cosas...
y ja estava preparada - pero
vamos, may ni hagueren fi-
gurat que fossin cosas d'a-
questas... Per hont ne entrat.
Me sembla que per aquella por-
ta... - Mare de Deu que i
fosch. pot ser per aquesta
altre!...

ve a sortir y topa
ab en Cirilo.

Escena II.
 Ignocencia, Cirto.

=

Yo. Ay! (un pido)

Cir. Deu ni dō de la ensopegada!

Yo Respecti a la Ignocencia.

(suplicant)

Cir. Y ab quina ignocencia no
 demana!

Yo.

(consequent)

Ay! ay! vorté es lo seuyor que
 i ha casat ab mi.

Cir Tant de bo!

Yo Be, vuy di que i ha casat al
 mateix temps.

Civ. Si, per una desgracia..

99. Y que ve a fe' ena a' casa
meva?

Civ. Perdoui, pero aqui no es a' ca-
sa seva sino a' casa meva.

99. Vol dir?

Civ. Puch assegurarli.

99. Oh! ay! y perque ni li han
portat?

Civ. (Te valio, perque li han
portada? qui t' ha duta?

99. Cunti, respongui que ja t'uch
un mal de cor.

Civ. Que vol prendre alguna cosa?

99. Graciàs.

Civ. No farsi complimenti (cu-
cava tuich cuavanta trèi per-
setar.)

Id. Cuiti, digui, perque in tro-
bo aqui?

Civ. Si, sr. (que li dich.)

Id. Si no acompanyar in a casa
del meu marit.

Civ. (Ca, noy, ca! jo no deixo
escapar tant de pressa una
ganga com aquesta.)

Id. Si no vol acompanyar m'hi
meu arirè sola.

Civ. No senyora, no, Bortè no
pot anar sen aipis, jo
sen marit jè sab que

vostè ei aqui, perque jo l'hi
expliqui---

Ja si, si, expliquin---

Cir que ja li ha passat la por!

Ja ay, al seu costat me sembla
que no'n tindria gens ni mica.

Cir (ella noy.)

Ja. Pero expliquin--

Cir. Vostè s'habia casat algun al-
tre vegada

Ja. Ay! no senyò, may!

Cir. Per què, que ja s'ha conceït. Ha
s'heu que vostè ignora l'pre-
liminari.

Ja. ; que son?

Cir. Totas las cosas tenen los seus
preliminars. Per morir-se i ha
de estar malalt de primer.
donchs per cairse

Yg. primè i ha d'està bõ, ja ho
entench.

Cir. Augela! Y i hau de sabè
molta cosas que un altre
s'encarrega d'ensenyar.

Yg. Ya ni ho ha mitj dit en
Baldiri.

Cir. Qui, aquell regidor que li
fai de mare? y que sab ell?
no veu qui es de fora?

Yg. Donchs expliquimho vostè.

Cir. Ah la mare, si aviat no

no ve la Perica.) Vol que'm
ni asseutem?

Jg. Oh molt gust.

Cir. Ay! ay! ay!

(i asseutan)

Jg. Digni, digni.

Cir. Quantas vegades he pen-
sat ab voste, Ignocencia!
lo recort d'aquell primer
dia que la vaig conceixer,
se mi' ha quedat grabat a-
qui.

Jg. que vol dir el dia del burro?

Cir. Si, voste anaba montada
en aquell pobre roget, que

seguiu majistuos la carre-
tera de Morta a Madalona,
Yo la saludo, vosti i atura,
L' hi demano si volia en-
senyarme l' camí del La-
berinto y vosti me l' explica
detalladament.

Yg. Pero vosti may l' acababa de
entendrer.

Er. Si tenia tanta feyna a mi-
rarla.. allavoras vosti tant
amiable com sempre, tractá
de saltá del burro per ex-
plicarm' ho nullo, pero,
ahí. fortuna! vull dir,

oli... desgracia! eu comyter
de saltar a terra, l. peus
se li ficau diu de la sarria,
lo corn de la sarria s'es-
botra ---

99. Com que ja era velleta ---

Civ. 9 zart! ja termin lar canetas
cap a terra mentres que
la roba aturaba que l'co
proquiè passar per aquell
forat. Quin espectacle! sem-
pre l'he tingut a la vista!

99. eby, ay, vortè in vâ asse-
gurà que no i habia vist

ver de mal.

Civ. I encara li asseguro ara:

Yg. Los treballs varen ser per treurem d'allí.

Ci. S'hi que ho varen ser.

Yg. I que ni estava de sofocada!

Ni tant sols me recordo

ni li vaig donar la gra-
cià.

Civ. Si que me la va donar.

Si fins me va dir, si creu

que pugua servirlo ab alguna

altre cosa disposi de mi.

Yg. I cregui que ho farià de

cor.

Cir. Si?

Ag. Gregorio.

Cir. Ay Ignocencia. Per voste
etiche. - - -

Excusa!.

Dit, dor carnalich

Can arriba!

que han entrat vield a

tenym a cupecar lo rosa,

Ag. Ay!

Cir. Com arriba?

Can. Venim a buca'l, nobles.

Cir. Expevens una miqmeta.

Can. No pot se.

Civ. Donchs torneu d'aquí un mo-
ment.

Can Meuos, he estat mosso de
escuadra y obeheixo al que
m paga. M' han dit aipe-
car y aipeco!

(Avant seu ab lo sofà)

Civ. Animals!

Excusa B.

Ignocencia Civil.

≅

Civ. Han vingut a interrompre
a lo nulló.

(fe seure a Ignocencia a la
cadira de estiora)

obsoentis, aquí no estaveim
tant bé, pero podrem con-
tinuar la conversa.

19. Digni, digni.

Civ. Donchs jo, com a home carat
y com amich, --- del seu eipo,
me siguit designat per es-
plicarli. --

19. obli. ja entench, mentra
tant lo seu marit lo deu
explicà a la seva senyora. --

Civ. Com? -- ali. si aiupò mateix.
donchs bueno: una noya
cuant se casa, ignora una
pila de cosas que es necessa-

ri explicarlas molt detinguda-
ment. Suposem nos que 'l ma-
rit agafa la mà de la noya,
y estrenyentla ab amor li diu
apassionat. eby Ignocencia ---
que ni ets de bonica!

Yq. Ya mi agrada auyó.

(ab calor)

Civ. La noya, com es natural;
no ha de retirar la mà, per-
que del moment que ha dat
lo si, tot ella es del seu ma-
rit.

Yq. ehi.

Civ. Després ell animantse
estreny la cintura de

sa muller. . .

va a ferho y i interpose
l' camalich.

Escena II.

Dits Camalich.

Cam. Esperis, qui heu d'acabar
de treure ls trastos.

Cir. Emporteuels tot d'una ve-
gada y no vingneu mes
a treucar me las oracions,

ls camalichs carregau
ab tot.

Ly! la cadira de estisora
es meua.

(la deipau)

Can Vajā, que descausiu ab quit.

Esceua 14.

Civito. Ignocencia.

Civ.

(oferit li l tamboret)

Segui, segui que ara no viu-
dran a detorbar nos mes.

Yg. No, ja ne descausat, ave
digni.

Civ. Oblint evau!

Yg. Quant to marit la prent
per la ciutura.

Civ. obli. si. - ; per fi ja et meva!

Yg. Y ave que vaig de ferjo?

Civ. Dirme lo que sent diu del
seu cor.

Y. A vorte!

Civ. Et mi, si, No veu que ara
represento el seu marit?

Y. Ay! no sento res.

Civ. Y donchs que no sab lo qu'
es amor?

Y. No, pero deu se molt valent,
perque he llegit un lli-
bre que ho diu. tot lo ven-
ce el amor.

Civ. O sea la pata de cabra. pe-
ro no es això, parlo d'un
amor pur, sublime. —
immens. —

Fig. Ay, no, no. - -

Civ. Donchs escolti.

Cant.

—
L' amor es un afecte
que naix del cor
y que la vida en omple
de sensacions

L' amor es font
que dona a ri als que li beuen
dit pas a dolls.

Fig. Ay que ni agradaria
beuer a dolls
de l'aigua regalada
d'aquella font.

Civ. L' amor es pura essencia
del etern foc
ab qui al mon alimenta
lo creador
vida es l' amor
lo dia que se acaba
toti serem morts

Fig. No, no, no vuy morir-me
yo vuy que'l foc
del amor m' alimenta
jo vuy amor.

Civ. Va coneixent una hermosa
qui es aiço qui es diu amor?

Fig. Eby que m' sembla que aqui dintre
ja hi comenzo a tenir un form.

H.
29.

Paraulas may sentidas
 despertau mos sentits
 qui estabau antes d'ava
 aqui dintre adormits
 Ben haya be la vida
 cuand l' ilumina amor!
 Ben haya l' cor que senti
 tant dolces emociou.

La don.

Sense amor fora la vida
 mi eriad arid desert
 donciu donchs vida a la vida
 que us etimin y etimem.

=

Parlat.

Cir. Donchs vosti no coneix, l' amor?

Yq. Com que tenia tanta feyna per buicà pa pe'ls germanets, may havia pogut perdre temps per escoltar paraulas dels homes

Cir. Donchs ara quant l'hi dignin Ignocència, ma vida dependeix de tu, tu ets la dona que 'l cel m'envia per fer la meua felicitat.

(prenentli la mà)

Que li respondrà, Ignocència?

Yg.

(molt natural)

Qui ni ho hà de preguntar això?

Cir. Ya veurà,

(Desconcertat)

figurin que li pregunta'l seu marit.

Yg.

Ay, no, no. May li respondria res. Me sembla que a ri ell

mateix, may sabria que dirli,

Cir. Y si fos a un altre?

Yg.

Si fos a un altre.---

(turbada)

Cir.

Si fos a mi?

Yg.

Si fos a voste?

Cir.

Si, si impulsat per un

amor immense li digués que
no trobo l sosiego desde que l'
he coneguda, que sa vida es
ma vida, que l' estimo com
no puga estimarne mes...

que m contentaria Ignocencia?

Yg. L' li diria que jo tenubi aqui
diintre el pit sento un ardor que
no habia sentit may, que el cor
me va com una debanadora,
que sento una alegria que m
dona ganas de plorar y que no
se lo que m passa.

Cir. Ignocencia!

Yg. Oh! bē, aiyo li dich porque
ava representa el meu ma-

rit, que ò sino Deu me m
reguard. La vergonya'm ma-
taria.

Cir. Oh! ya, ya, a mi també. Donde
ava eu representació del seu
marit, t'hi dich Ignocencia,
t'estimo, t'estimo...

(becant li la mà)

Escena 16.

Dits Cabo y Cornetas.

=

Los cornetas tocan dintre a
de quello y entran a la
escena Cirilo pren a Ig-
nocencia ab lo me es-

guerra y si arona del Tou-
boret dispuantse a pelear
per defensar la innocencia.

Y. Ay!

Cir. Qui es lo valent que proba de
pendremela?

Cab. Quien me dá a mi los cuatro
uros?

Cir. D' hont surten aquets trompeti?

Y. Son los soldats que hi habiau a
Pedralber.

Cab. Es ulti el ingler?

Cir. No me'n parli dels inglesos, que
per un ingler m veig en la
situació que m trobo.

Cab. Pero me dá V. los cuatro uros?

Civ. Que m'explica à mi dels
cuatre duros?

Yg. Que vol ave aquest home?

Lab. És que no salimnos de aquí que
no se nos pague.

Civ. (Prou que nos pagaria si fos-
sen tants) y que os he de
pagar!

Lab. El ajunte ha vio que al oir
abraro carga, à los besitos
de queyo. Los abraros no se
han oio y no hemos tocao
na! pero en cuanto han
sonao chupendo... tarara
tarari...

Yg. Vetaqui perquè l'altre ve-

gada---

Civ.

que ja algiu mei li habia besat
la ma?

(marcat)

Jg.

No, jo ni habia fet a las ami-
gas despedint me, cuand m'
van vingu a acompanyar.

Civ.

Mireus que's prou, tot aony
parson cona a cara que no me
las puch acaba d'explicar.

Cal

Pero vienem o no las veinte
pessetas?

Civ.

No vint pessetas, ni quatre
duros, no he fet cap tracta
ni vuy paga res, Jo l'hi hau-
ria de demanar dauys y

perjudici

Par. Pucí entonces vamos a tirar
la cara por la ventana.

Cir. Uyó ray, no ni na me que
las paret y las paret son del
propietari

Picena 17.

Diti y porter.

Par. Senyo Cirilo, senyo Cirilo--

Cir. (agafantlo pel coll.)

Vingui aqui, senyo Trapala.
Vortè es l'ànima de tota aquesta
facecia, que fan aquesta gent
a cara?

Par. y jo que ni sè.

Civ. Ah! no ho sab, trapala! Vostè
ho na euredat tot.

Por. Vostè si que mi ha euredat à mi.

Cap. Pero me paga V?

Civ. Vagi al diable.

(al portiu)

Por. y de qui li he euredat jo?
M'assegurat qui aquella senyora
qui ha vingut à llogar lo pis era
la seva esposa, y quant core li
he dit, de prochi mes mi esguerra.

Civ. Jo li he dit qui era la meua do-
na?

Por. Si, senyor, vostè.

Civ. Si ha estat vostè qui mi ho
ha dit à mi,

19
qui es euredor.

Por. Vostè ha citat, y per mes
 senyals que mi ha dit que
 deija Perica, y no s diu Peri-
 ca ni tal cosa. Yo la volia
 fer pujar, pero no ha volgut,
 dient que vostè deu ser un lli-
 bertino y un seductor.

Yg. Ah! Deu meu! jo me n vaig
 d'equeta casa.

Civ. Si, si, al moment.

Yg. No, no, sola, sola. (Deu meu
 un seductor.)

Por. Ja farant bé d'anarsen, per-
 que la senyora mi ha enca-
 regat que li deuenbressen
 l'pir.

Per. Com que jo t'hi he llogat pes-
sent me... —

Civ. (tirant-se li à sobre)
Senyo Pere, avuy mor à man
mans.

Escena 18.

(Diti Bernat.

(interposant-se)

Dev. Possegat nome, que hi hà?

Civ. Deixim que l'hiati, voste no
sab lo que passa.

Dev. Tu no sabs lo que passa. La
perica t'espera à casa D. Serafi,
per equivocacio l'han duta
alli.

Civ. Y que li fa eu aquella casa?

Ber Oh!

(environant las espalllas)

Civ. Mare de Deu!

Yg. No mi ha dit vorte, lo meu marit li deu explicar las preliminaras... com ara fa poch vorte me lo explicaba a mi!

Civ. (Disimulant)

Ah! si! si! (vatura l mon, no m faltaria res mes, vella y—
Meu li vaig correus capalli.

Yg. Yo també vinch.

Car. Arto señores. De aqui naide toca soleta sin que yo cobre los cuartos, los cuatro uros.

Air. D'abont surt ara aquest pím-
plet?

Y. Quin home!

Por. Quin cuatre duros?

Dev. tot s'arreglarà, qui ls ha de
pagar es l'altre, l'inglés,
vengau con nosotros y cobra-
ran.

Cab. Puer entoncas al avio... escua-
dron, al trote.

Los cornetas tocan marpa
mentres cantan les ver-
ses següents les darreres sur-
tint al final per la por-
ta del foro ab molta
animació!

Música

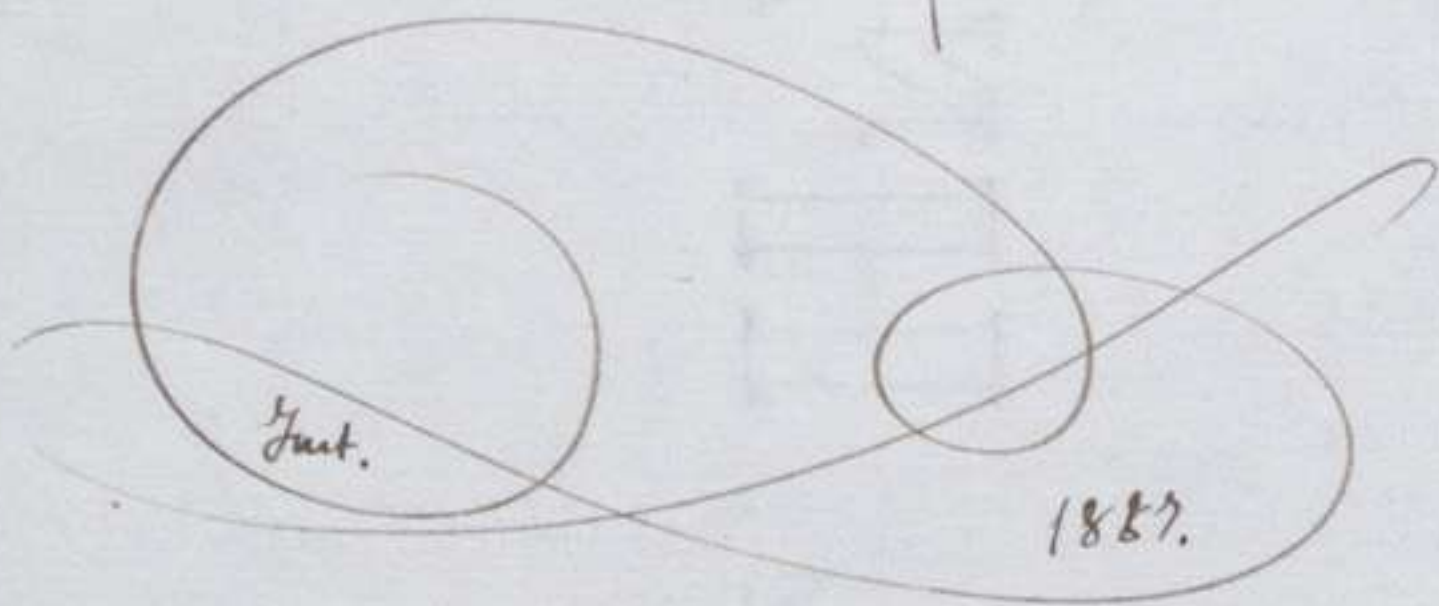
Tg. Sortiu de tants euredos
 Cui qui aigó es una babel
 Ber adreiu prompte à aclarirlos
 por. en que siga al infern.

toti. Sortiu, marxeu
 no in detingueu.

Sortiu de tanta angunia
 si no l cervell perdreu,
 sortiu de tants euredos
 que aigó es una babel.

anem promptly à aclarirlos
eu que siga al infern.

fin del 2° acte.

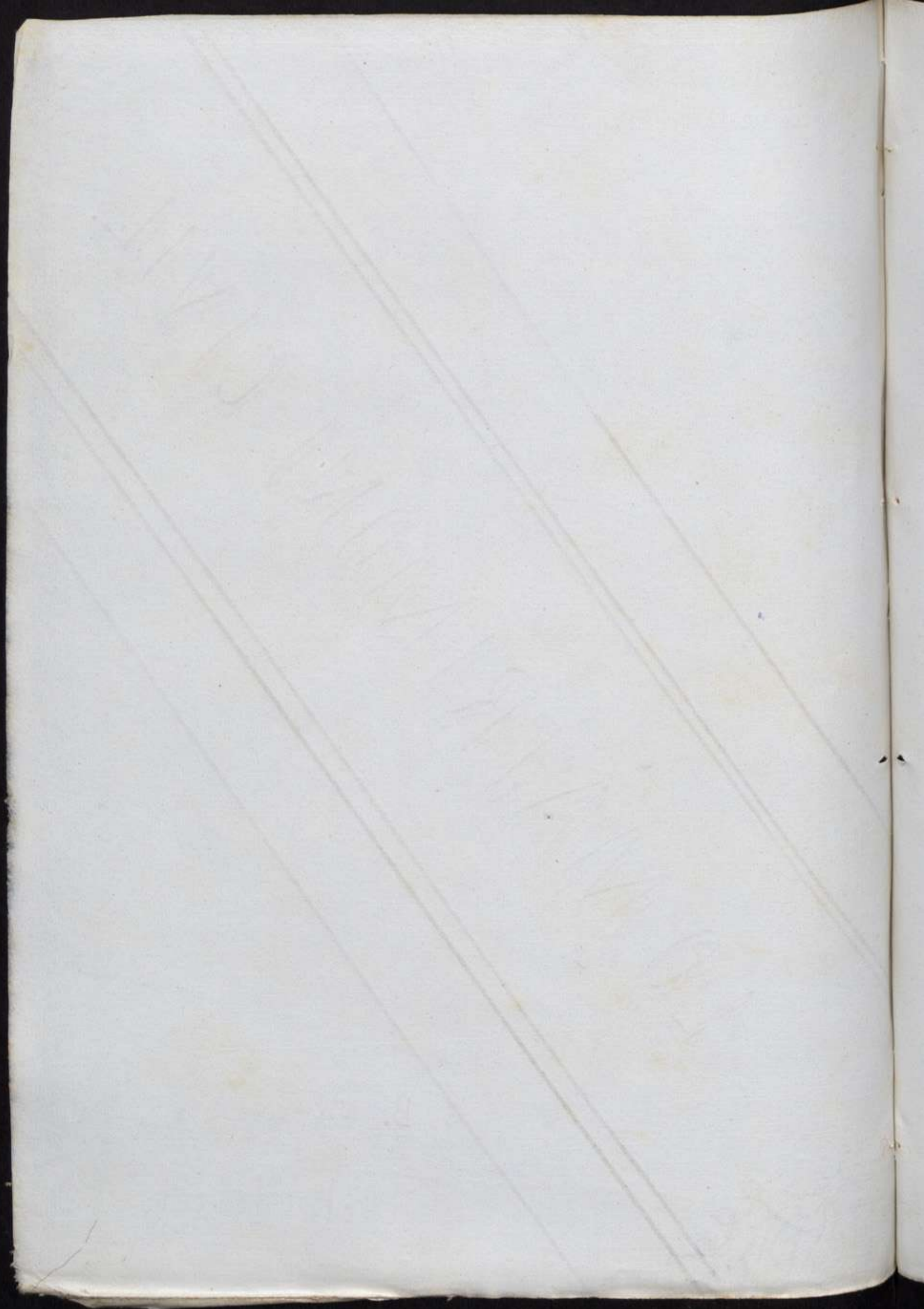
Scrisoarea cu trei acte

de -

LO MA TRIMONI CIVIL.

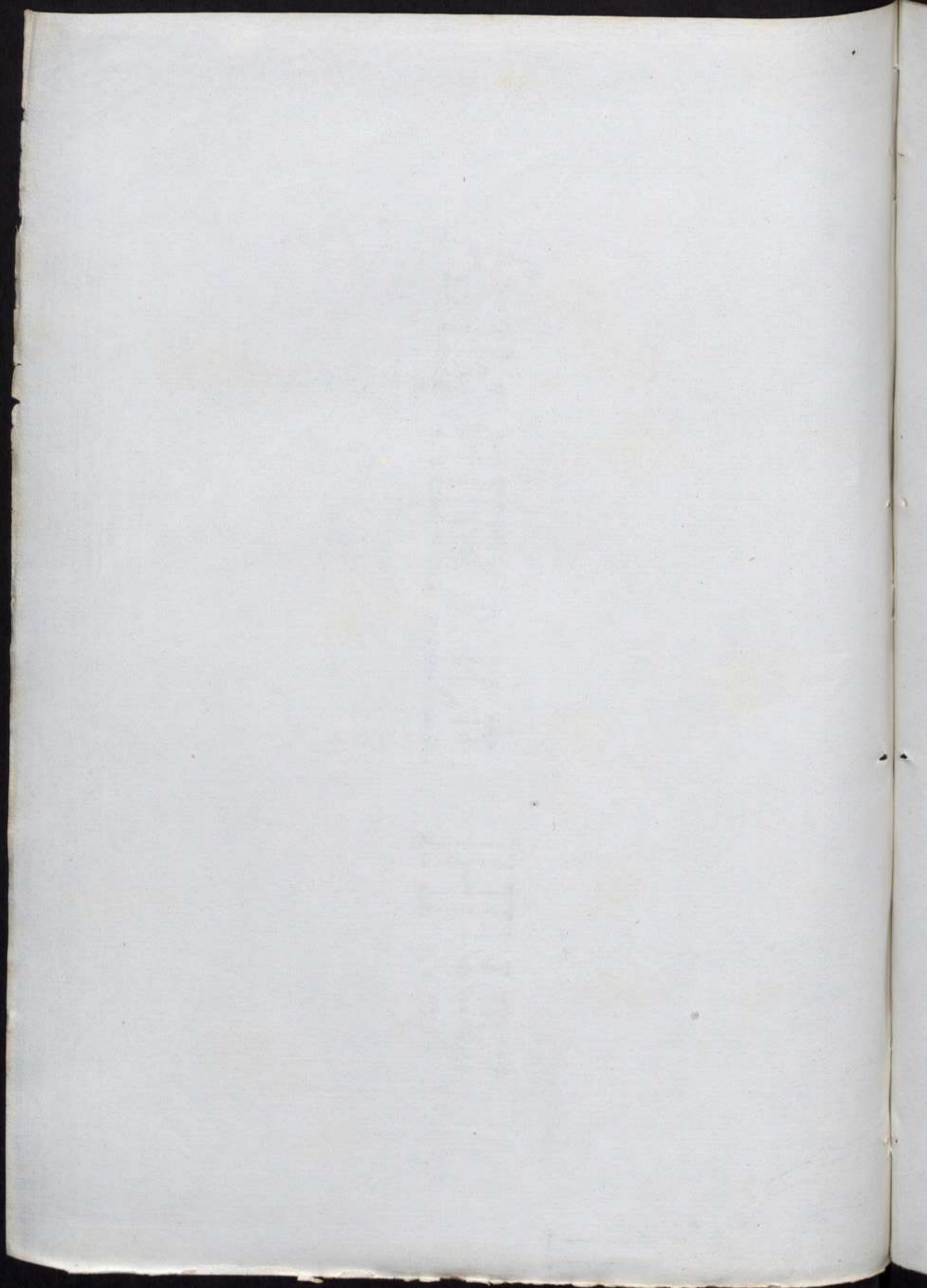
B. Carcassona.

Acte tercer.

Lo matrimoni civil.

Acte Terceer

Acte Tercer.

Habitació posada ab molt
 luxo, alfombra y cortinatjes
 en totes las portas. D'aquestes
 n'hi haurà dugas en lo fondo
 y una en cada costat. Entre las
 dos portas del fondo, consola
 rica ab rellotge, floreros y
 candelabros a sobre. Un sofa
 petit y sillons a cada costat
 de la escena. en lo centro una
 tauleta sobre la que hi crema-
 rà un quinquè de petroli,

tot demostra riqüera.

Escena 1^a

Perica y acompañament.

Música

Cor.

que acabi ab alegria
un dia tant hermos
seus nuvols que se dit pa
entelin poch ni molt
que sigan tot venturas
y el premi del amor
la desposada trobi
en braços del espós.

Qui avuy plakers honesta
 disfrutiu mil y mil
 trobant tant sols floretas
 qui adornian son canvi
 y en pura venturon
 se vejin reproduhiti
 després llavets any de vida
 en la filla de son fill.

-
 Gloria a la núvia
 gloria al espós
 Corona de se ditpa
 siga'l amor.

-
 Recitati.

Peri. Graciàs, senyoras y senyors. Gràcia per las atencions delicadas que ab mi teneu. Creguin que l'armento que l'estat de la meua emoció no m'perméu de mostrarlui l'agratiement que sento per tanta cortesia.

Do 2^a Y donchs que te alguna cosa?

Peri. La conuoció natural de semblant dia.

2ª Vorté ray que ja ha estat casada un' altre vegada. Ho si que tindria motiu si

m caser. Pero m sembla que
per pò no m commouria.

Per. Ho tãmpoch me vaiig commou-
re quant me vaiig casà ab
eu Perich, pero era perque
a' ni eu Perich no l'estimaba,
gens ni mica. Eu Cirilo l'es-
timo com mes puga estimarse,
y sols al pensà que tuich de
quedar me sola ab ell se'm
pona la carn com pell de galli-
na.

Q.^a Si vols que m quedi a' ferte
compañia...

Per. No, no, perque tal volta

me venyeria en Cirito.

Q^o. Bueuo donclus, eus quedareiu
fin qui ell viuga.

Per. Tampoch, tampoch. Potser to-
ta soleta me refarè mes a-
viat

Q^o. Donclus vaja, deipenda estar.
jà que no vol convida à niugü
En egoista, tot ho vol per ella.

Per. Bora.

Q^o. Vaja donclus, que per molti
anyo y que tot vagi bè.

Toti. Que tot vagi bè.

Per.

(fentre lo reuicgade)

Vauuo que in fau sofocar.

D. 2.º Ara la despedida y des-
penhe soleta perque' vagi
preparavit.

(abrauent la y feut petens)

Ara amigo! qui noquer se
al teu puesto.

Per Vaga, fin dema.

Cor. que siga l'entorabona! que
vagibe! que vagi de quit.

(totas ab criti etc desapareixen)

Escena 2.^a

Perico.

Per Me creya que may mes a-

cabarian d' anarsen! Mare
de Deu! quina gent mes pera-
da! Yo no sé com no sabem co-
nèixer quant fau nosa, oby! ala
fi in trobo soleta y proquent
reflexionar sobre la meua si-
tuació... ay! l' cap sembla que
se m' devancixi...

Cant.

=

Ya toco de ma ditxa
l' afortunat instant
l' instant que ab tenc auhelo
tant temps he desitjat
pero in trobo confosa
tinch una angunia gran

las canas me tremolau
y el cor me fa trip trap.

ay!

Etich tant emocionada
que si aiyo dura

que no serà
la emocio que in te embargada
la sepultura
pron ni obrirà.

=
; Ay!

Sento aqui

seus poguerme contenti
que in fa aiyo:

tipiti!

=

Valor, dich entre mi

pero... si

sempre aigi
tipiti... tipiti.

ay

al pensà
lo que in te' de passà
mon cor fa

tipità

Yo prou li dich età.

pero cà

sempre fa

tipità! tipità!

Yo no puch resistir

perque i massa torment
sentir continuament

300

los salti del cor que m'fa
tipiti tipiti tipita

Recitat.

=

Sembla que tarda molt a
venir, quand lo vegi... sembla
que m'hauria de tapar la
cara ab las mans de tant
avergonyida que citari

(Reparant en los mobles)

y mira ab quin lucro ha posat
la cara, jo que m'pensaba que's
caraba ab mi perquè no podia
pagar l'compte dels xocolater.

gracias y matom de non-
ja :. Lo home que te seus mo-
bles tant rics, be pot pagar
flors duros o pesetas y 2l. cuartos,
perque no haurà fet? Burra de
mi! Oh! es que i fugia pobre
per veure si jo t volia. Oh! Ciri-
let de las mevas entranyas! Oh!
ja sento que t cor me torna a fi-
trectich. Tach tich... Ay que in-
sembla que ve.

(corrent a la porta)

No se sent ningú.

(baixant.)

M'estima, no hi na' mes,

301
m' estima.

| Reparement en la alfombra |

Mireus, y fins alfombra!

Ara trobo que he fet mal.

fet de no dirli lo de la mort
del tio capella que s' va morir.

la carta va venir a casa y

jo la vaig obri per carna-

titat y al veure que el tio

li deixaba deu mil du-

vaig ocultarli perquè te-

nia por que no m' pa-

gués lo compte y s' negués

a cararse ab mi. Pobre

cirilo! y que poch conei-

xa jo ls teus sentiments.

Ara si que m sembla que
vè. Ell és! ho coneix pel
saltirons que m fa'l cor. ay
Deu meu! tancaré la porta
y apagaré el llum.

(no fa)

D'aquesta manera no ven-
rà la meua sofocació

(i amaga detras del sofà)

Escena 3^a

Perica. Serafi.

(pel foro)

Cant.

Per. ; Puyput?

Per. D' hont veus?

Ser. De Roma,

Peri que buscar?

Ser. busco la meua paloma.

que fai rato que he perdut.

Per. Eby pobret' y quant ni estima.

no pot viurev sense mi.

Ser. Per envreplegar la ditxa

ja tant sols ho he de fe així.

(abramadau al aire)

palometa ahont et ficada.

Per. Coloriu... ahont t' heu ficat.

Ser. Sembla qui eita acatarrada,

Per. Sembla qui eita acatarrat,

Ser. L' hi procurari seu falta
una parta pectoral.

Per. Yo procuravi que sui
y cuipò aviat se curarà.

Ser.

fes-me senti la veu
mineta falaguera,
que 'l cor ja no te espera
y vol se al costat teu,
y ab ansia palpitant
y languida frívola
lamentada la tardança
de tant d'itjors instant.

Per.

Ab eco de ta veu
tot lo meu cor s'altera
y 'l cor ja no te espera
per ser al costat teu.
y ab força palpitant

cedeix ab sa fricausa
veient que a fi alcausa
tant desitjat instant.

Per. Puput!
(impacienta)

Ser. Yo viuch de Roma.
y porto corona
y busco muller.

Per. Dona tres tomus
y buiscala be.

(trabantse a las palpentas
y beixant al prosceni
agafats per la mà.)

Un. 2. eoli.

Ya la ditxa tant preciada
ab las mans etich tocant.

no es pas somni ma ventura
no que es pura realitat.

Benehit siga aquest dia

Benehit siga'l instant

que premia ma constancia

y corona mos afanyos.

deixantse enon las
manos.

Ser. (Pobre Ignocencia
jo que m' pensaba
qui ab mi' caraba
per compassio.
ava trichi proba
molt verdadera
de que m' espera
dicha á n' al mon.

Per.

Pobre Cirilo
 m' afiguraba
 qui ab mi's caraba
 per compassio
 que no, no creya
 que placentera
 ab ell' m' esperava
 ditpa en lo mon.

En on.

- ebbi!

Benehit siga aquest dia
 Benehit siga l' instant
 que premia ma constancia
 y corona mos afanys.

Recitat.

=

Ser. Angel meu!

(estreyant li la mà ab
ardor)

Per. (Me diu 'angel! En Perich
sols m'habia arribat à
di chata.)

Ser. Me sembla impossible qu'
nagi arribat tant dit-
pòr moment.

Per. No ho desitjava meus
que tu.

Ser. Y quant t'estimo!...
perdona, angel d'igno-
cencia.

(besant li la mà)

perdona aquest dialogo

conyugal

Per. Oh! fei! fei!

Se. Gracià.

Per. De ver, ja sabs que pots
manar coras majors

Se. (Semblau bastant despresas
las virtuts de Badalona.)

Per. Que no'm dius res mes, co-
lominet meu?

Per. Ho, si.

Per. Cuyta, que estich impa-
cienta per sentirte.

Se. (No, no, ja es bastant desa-
pida per dirse Ignocencià,
y si una virtut de primé
prémi.)

Per. Ver si es estrany, -- sembla
que ara no'm hauriam
de da vergonya de res --
perqui, entre carats --- y
no obstant estich tota ru-
borosa.

Sen. Si ja 's conceip.

Per. Ahont teu la ma, colo-
minet?

Sen. Aquí, rateta!

Per. Y que t' estimo!

Sen. Ay! ay! (estreynant la ma')

(quepant se)

Per. Que teu fill meu?

Sen. Per, res, mi ha descon-

juntat una mà.

Per que pot ser t' he fet mal?
(pobre criatura.)

Sen (sembla que gaurà molta salut, li ha vida, li ha vida.)

Per que potsi t' has enfadat?
ay perleta dolça! si no ha sigut mes que per probar-te la vehemencia del meu cor.

Sen Llantina que t' gremi dels bairaires haigui anat tant per terra!

Per. Vina, vina al costat meu.

y perquè no m'assis morri-
tor, te permeto que m'don-
gar una abraçada.

Ser. (Ay! ay! ay! a veure si seré
jo l' que m' hauré de
posar ruborós!)

Per Venues, home, y sino
també comensaré jo.
Ave ray que no pot ha-
berli malícia. té.

(abraçantlo)

Ser. (Mare de Deu! quina si-
tuació tant compromesa.)

Per Tu m'estimes, colom?

Sen Perque!

Peri perque no m'correspon.

Sen. (Ay! ay! ay! y com canbian
las donas un cop esta fet
lo un)

Peri No, no m'estimar

Sen. que no t'estimo diu? tan-
quien tor ulls y endevant.
te! te! te!

Per Ay modera aquets transports
si vols que 'l cap no se m'
devancixi.

Sen. (Y com i na amagrit! Aquel-
ta tarde m' semblaba que
estaba molt mes rodonxo-
na. Ho deu fi la impa-

ciencia'.)

Per. (Ab.)! Deu eitar mes sofocada!

Ser. Vols qui encenguem llum palometa?

Per. No, no, me n' daria massa vergonya.

Ser. Pobreta!

Per. ' Pero voldria treurem aquesta roba que m' engabanya.

Ser. Entra aquí al teu cuarto. aquet de la esquerra. Jo dormo an' aquell altre. Si tenís alguna cosa, truca jo ja t' sentiré.

Per. Oh! ja ho farei, ja.

Ser. Ya hi trobaràs llum

y tot preparat

Per. Ara no miris pe'l forat del
pauy.

Ser. (Pobre Ignocencia) No t'émis
Colometa: sabré guarda'l re-
cato que mereix lo teu cau-
dor.

Per (Quina paraula tant fina!
En Perich no me la havia
dit may... si sembla tot un
altre... pobre civilet) Colo-
minet!

Ser. Colometa!

Per. No t'impacientaràs per la
nueva ausència, prenda?

Ser. pensavi en tu, obuzelut.

Per. Ay!

Ser. Ya' ho sab, si vols alguna
cosa truca

Per. Oli' ja' ho farei' ja' ho farei'.

Escena 4^a.

Serafi.

=

Ser. Ya qui estem sol, aprofiteu-
m aquest moment per
la toilette de la nit.

(succeut un candeler)

Bona nit tot hom!

(trayentse levite y ombres)

Pobre Ignocencia! sembla que

m'estima y que ab ella li
 passarè una existència deliciosa.
 Me pensaba que l'hauria
 trobada així una niqueta
 mer tímida... algo mer ig-
 noranta y menos atrevida.
 No m' pensaba que... que s'
 hauria d'aquesta manera.
 pero li ha que considerà
 qu'ei de Badalona y ja
 se sab, la virtut de fora...
 Diable de cotilla, me dona
 un mal estar. Me i he vol-
 gut parar avuy per no sem-

blar pauput, y no se si es
la cotilla, o'l llagostiu de Pe-
dralber, pero es lo cert que
no estidi bé. ... eby Ignocencia!

(i he tret la peluca)

Deixem-la pentinar. Ey! no
no confongau ara, vaig a
pentinar la perruca, no
a l' Ignocencia. L' Ignocu-
cia ni ha semblat que ja
estaba pentinada.

(ab la pinella)

que be's treballa avuy en dia
qui no hauria dit al por-
tanta qu'era'l meu cabell

natural? tot, tot se falsifica
 avuy, menos la virtut. aques-
 ta té una marca de fabrica
 que ningú la pot estrafar.
 que ho diga l' Ignocencia.

O
 Excusa 3^a.

Serafi Ignocencia

entrant corrent.

Al entrar lo Ignocencia Serafi
 sapien se posa la perreca al
 revés y contesta molt enfadat)

Yg. Ah! gracias a Deu que t' trobo.
 Tu que hi na? qu' es aixó d' en-
 trar al cuarto d' un home

seme evocarlo? No sabs que'ls
tocadors d'alguns homes guar-
dan tant secret com lo de
la donar?

Yq. cob l'impaciencia que jo
verrà --

Seu. Moderada aquesta impa-
ciencia. ja t'he dit que
truquessin si volias alguna
cosa.

Yq. A mi?

Seu. A tu, si. Ver. ver, tornateu
al teu cuarto y truca si
vols, ja hi trobaràs cam-
paneta.

49. Pero Serafi, considera —
 Ser Acabem d' una vegada!

Refadat giventse de cara a
 ella.

49.

que no l' havia vist de cara
 envansa las espatllas y
 entra al cuento dreta!

Reina tantissima! qui es lleig!

Ell figura que no veu cap
 alunt no entrat y esta cre-
 gut qui es al cuento de la esquerra,

Escena 6^a

Serafi. luy Cirilo.

Ser Ya se n' ha tornat cuarto!

Y quina impaciencia! te'l
quei molt viu, y a la nova
edat.

Civ.

(dins)

Es que vinch expressament
per interrompre las sevas
ocupacions

Sev que hi ha!

Civ. Veu si'l trobo?

(alarmat)

Sev Ayy! ay! voste per qui?

Civ. Hi senyor, jo. No mi esperava?

(desde'l fondo)

Sev No senyor, l'hi asseguro
que en aqueix moment. —

Civ. Donchs ja i ho podia pensar que jo vindria.

Seu. Que ni ho podia pensar? ... no l'entench.

Civ. Que no ni entent? Menos romancesos, voste fa rato qu'és aquí?

Seu. Ya ho crech.

Civ. Y aquí hi ha trobat una dona.

Seu. Si senyor.

Civ. Y; ha estat tot sol abella?

Seu. Està clar.

Civ. Oh! està clar, està fosch dich jo.

Sev. Es vritat qu' estabam a las
forca perque ella ha apagat
l' llum!

Civ. Ha apagat lo llum? Ay
Deu meu! Deu meu!

Sev. Pero ave que me n' adono, y
que ni ha de fer vosti de tot
aijó?

Civ. Y ni ho preguntat?

Sev. Y esta clar que li preguntat.

Civ. Donchs es una pregunta
estúpida. Ya sab lo que m'
interessa la senyora que
hi havia aqui.

Sev. Et quella senyora l' hi in-

teressa?

Civ. Ți tant!

Ser. Explică-mi!

Civ. No, explică-mi vostre grămăzile
ce qui n-au fost și despreri jo
l'ăi explică-mi l'ăi tant.

Ser. Bruno: comensă-mi per di-
ti que avuți era l'ăi dia que
jo m'creșta foră l'ăi mer ditp'is
de ma vidă, pero jă v'ă al-
gun n'vol a enterbolă
la meoă felicită.

Civ. (Adăptă n'vol sochi jă, adă-
lante.)

Ser. Pero ti contă-mi cum s'ă n'-

vol i naquis retirat.

Ar. Si, si, trayeu i nuvol. (pero ja veurà si torna quina granisada de carregarà.)

Sen Yo veuia ple d' amor, com ei natural. -

Cir. Suprimeixi 'l comentari i farem mes via.

Sen Donchs bueno: veuia ple d' amor, sabent qui ella m' esperaba... entro y m' trobo a la forca.

Cir. Ay! ay! ay!

Sen Yo la crido, colometa, y ella ab veu angelical me

contestat. Colominet!

Cir. Colominet! (Prou me sembla
que me'l meijo ab avròs.

Ser. M'acento, i acota-- Prendi la
seva mà, prent ella la meva,
l'hi estrengo amorosamente
y amigo, me dona ella una
apretada que ni ha fet crupir
lo dit.

Cir. Prou, prou.

Ser. Jo la vritat, me la creya
mer tímida.

Cir. Si, tímida, si! quina lla-
ganta!

Ser. Y si no que la seva es una

virtut oficial. -

Civ. Que diu oficial, tinenta, coronel de veteranos.

Seu Després i ha acortat mes, ha volgut que li des una abraçada.

Civ. Ah! ay!

Seu. Y al abraçarme ella ab transport me deya colominet. Prenda! y no se quantas cosas

mes

Civ. Pataplum! lo cap se me'n va.

(com demayat en brason de serafi.)

Sev. Bravo! y ara, que faig?
 Ei qui es molt! La nit de bodas
 Haber de carrega ab una
 beitiassa com aquesta. Ca-
 tarina, catarina

Cria. Mana seuyò?

Sev. te carrega ab aquest mort
 y tréudo per allà fora. Re-
 tornal si pots.

Cri. que vol que li donga? allí
 dir sols hi trüche los se-
 trilles

Sev. feli beure oli y vinagre,
 sino tencal, que no us viu-
 ga a desbarbar més.

Lo cirada seu port e' Cecilio

Escena 7^a.

Serapi lizo Perica.

=

Su. Gracias a' Deu que torno
a' trobar-me sol.

(La campaneta de diu)

Ya va, colometa, ya va!

Mare de Deu! y com porto
la Perruca.

(arreglant relo)

auipi, auipi.

(Campaneta)

Ya va, dona, va al moment.

que voleu que li diga, me
sembla qu'ei molta impaciencia.
Las partellas.

(muenta una)
obra'l var d' aigua.

(Campaneta)
Ja viuch tortoleta, jo viuch...

al dirigi'se a la esquerra
campaneta a la dreta.

Qu' jo no ni he carat mes
qui ab una dona, aiyo no
pot ser. Veyam qui li ha
per lli diu.

abl ser serafi a la parte
dreta mit Perica per la
esquerra ab bate blanca

Peri. Colominet meu!

Ser. Oh? Ah!

Per. Uy! No miri, no miri
per mor de Deu.

Ser. Crequi, senyora que no'n
trich gens ni mica de ga-
nar

Per. Y que ha vingut a fer votè
a casa meua?

Ser. Aquesta si que m'agrada!

Per. Miri, si es una passio' li
perdono, perquè se fien ahont
pot arribar.

Ser. Que passio' ni que raver!

Per. Pero per mor de Deu, vagis-
sen al moment perquè'm

compromet

Per. Però que empatolla ara aquesta
dona.

(miratla fit a fit)

Senyora.

Per. Ah, no'm miri!

Sen. fugi, dona! que no miro. (Ver
que vol que miri.)

Per. Y donchs, com es que ha
vingut a cara meua?

Sen. En primer lloch, qu'ei vosti
la que ha vingut a cara y
no jo a cara de vosti. y
en segon, que vosti ha estat
la primera en allargarse de

paraulai

Per. Com i entent?

Sev. Obipis, aipis i entent.

Cir. (Dins)

L'hi dich que la nova missió
encara no es acabada.

Per. La ven d'eu Cirilet!

Sev. I jo que ja no me'n recordaba!

Per. Sobre tot ni una paraula.

Escena 8^a
Diti, Cirilo.

=

Per. Cirilet meu!

(tirant, hi al braços.)

Civ. fug d' aqui, dona perjura, ves,
ves ab lo teu seductor.

Per. Y ave... Jo t' juro que no hi
traquit ves, no es veritat?

Ser. Si, si, no rès.

Civ. Ah! no hi traquit ves! Y tu
l' hi deyas colominet y ell
te deya palometa?

Ser. (Vatua l' mon, no me n re-
cordaba que jo mateix l' hi
ne explicat tot.)

Per. T' han enganyat, home...
vols que jo diguei colominet
a n' aquest experimentajó?

Ser. Com s' entent?

Per (Calli, home, que 'i per dis-
simular.

Sen. (Eh! si! donchs dissimulen.)

(a' Cirito)

Compendrà ben bé qui es equi-
vocació perquè sino jo tam-
poch may Mauria pogut dir
Colometa si n'aqueit carcamal.

Per. (Qui es això?)

(a' Senafi)

Sen. (Es que també dissimulo.)

Abra ja te t'he clavada. Y
com ho prenia la bergonita!

Cir. Be, y ave, com i arregla?
qui paga l'averia!

Seu. Ni podia habern'hi.

Civ. Donchs yo no carrego ab lo mort. No vuy que digan que perque soch pobre....

pu. No tingas por, ja no ho dirá ningú, perque ja no ho etr. si ha mort lo teu tio capellà y t'ha deixat deu mil duros.

Civ. Oh! graciàs á Deu, Dich, que Deu t'haigi perdonat! Donchs cre podré pagar-te l'compte de las ensiamadas y dels maton de monja, y del resto me n ganto encara que

tiga la meytat per obteni'l
divorci. Ver! Abre si'l colonet
te pagava danys y perjü-
diciu.

Per. Ay, Deu meu! ay!

(Can devanescuda als braços
de sevafi.)

Ser. Y ave, que fà! aquanti ab
lo que ha meytat.

Civ. Aiyis, aiyis es de la manera
com heu d'età.

Lluna 9.

Diti Ygnocencià.

Yg. Que encara estant fent los
preliminars?

Cii. (Aquesta ara ve a acabar d'en-
redà la troca)

Sev. Ignocencià, ves si pots fe re-
tornà aquesta senyora.

Hq. oby! ay! vosti no mi ho ha
dit par que las senyoras no
tinguessen de desmayar.

Sev. Quant t' ho havia de dir?

Hq. Quant feyem los prelimi-
nars a cara seva, com voral-
tres la feu ara aquí.

Pen

(Tornant en si)

Oby! ahont soch? que mi ha
passat?

Sev. Abgnauti dona, y escolti qui ara

n'hi ha per tot.

(A Ignocència)

Cuita, explicat. ; De quin pre-
liminari parlar?

Yo. Oh! ay! dels preliminaris de
la boda.

Am. Ja veurà, la senyora vol dir
que sa mare .. no l'hi ha-
bia explicat be ls prelini-
naris .. y que ..

Per. acababa, acaba.

(passe al costat de Cirilo, las
senyoras al centro)

Yo. Ja acabaré, ja! Mentre
que tu explicabas los preli-
minaris de la boda a la seva

senyora, ell també me'ls expli-
caba a mi. Per pò'ns han
portat a l'una a la casa
de l'altre. Ey! Ya m'ha dit
qu'era ab lo teu consentiment.

Per. Mentida. jo may podrè con-
sentir cosas d'aquestas.

Per. Gran bandido. t'he de arreu-
ca'ls ulls

Civ. No l'hi deyas... Colominet!

Mira quina senfayna ni neu
armat.

Per y per supost que t'haurà ex-
plicat,

Ey. Ay sí, m'ha dit unas cosas,

Per. Calla! no las vull saber, això

reclama sauch.

Hg. Serafi, creu que la Ignocencia

Ser. Aquí ja no hi ha Ignocencia,

ja s'acabat tot, Aquí tant sols

hi hā falta, y las faltas a la

honra tant sols la sauch las

venta. Yo he vist una come-

dia que així ho diu.

Cir. Oh! bé, es una comedia.

Ser. Oh! D'aquesta manera s'ho

preu? Yo l'hi dich que hi

hagut falta y que hi haurà

sauch.

Hg. Pero Serafi.

Per. Calmir, home, be prou tras-

torus que hi hagut.

Ser. Ningú m'treirà d'aquesta.

Yo vuy sauch.

Qir. Vagi al Odeon. Yo m'acontents
ab lo divorci. Me'n vaig a
troba un advocat.

Per. Alto, no m'ni conformo

Yq. Yo tampoch. Yo no he fet res
perque magi de divorciar-me.

Per. Ni tampoch serveix per res.
Lo divorci es ineficai. En las

nostras lleys hi ha un buit,
y aquest buit tant sols s'om-
pla ab sauch. ; No ha vut
el nudo gordiano?

Qir. Home, no surti ab romans
ave.

Per. Donchs li repeteixo que vuy

aug.

Yg. Reina sentissima.

Per. Mare de Deu!

Cii. Donchs comenciã matarse vos-
te, que na comei la mateya
falta que jo, que la Ygnocencia
y que la Perica. Crequim, no
ni na rei mei que fer que di-
vorciar nos.

Per. Potre si que tanga ratiõ, anem
pe'l divorci.

Cii. Anem.

Per. Poch a poch.

Yg. No ni passo.

Per. No ho permets.

Per. Divorvi! anem ho reclama

to nostre honor ofèi.

Civ. Arien a fer la demanda, no
perdieu temps.

Cant.

Sen y Civ. Arien a casa l' jutje
ei fer la peticio'
no in enteneixeu ll' agrimas

lan 2. Deu meu y quin afront.

elh. La dona qui aïxi juga
ab l' honor d' un espor
meveix un cartide moixim

49. No hi passo

Per. Ni jo tampoch.

elles.

Cobren la calma,
pena aflictiva.
no habent li falta
no li pot haber.

Li una errada
per tots comera
al olvit deimla
no li pensen mei.

ells.

Ca! ea! ca!

no us vinguen à engalipà.

Anem à cal jutje
à fer la petició

Divorci! Anxi no reclama
ofei lo nostre nom
la dona que liviana
de honra al seu espòs

be mereix un divorci
y si no quier ser don.

Per. 79.

M' oposo anà a cal jutjé
a fer la petició

no li ha rei que reclami
un partau afrontós

La dona no perd l'honra
per un error tant sol

No li pot habi divorci

quant no li hagüt afront.

sinten la on homes precipi-

ladament pel foro requirits per

ignocencia que va ditrent.

79.

No in vuy jo de divorci, no

n vuy que no he fet lo per-
què.

Peri- Ay Deu meu! jo m moro!

Escena 10.

Perica.

(que ha caigut en un sofà)

Per. Sembla un somni lo que
avuy me passa. tei ta
ditxa al palmell de la mà,
y al auà à cloure'l puny
volaverunt! Pero lo que no
comprende es com he pogit
confondre aquet vellot ab
en Cirilo... Hi han horas mes
tontes....

Escena II.

Perica, Bernat.

Ber. Hi atrobat l'ocasió y ave pe-
so que etá sola.

Per. Que hi ná? que busca vorté
aqui.

Ber. La busco a vorté.

Per. Donchs crega que a n' a mi
no in trobará. Ahont va a -
quet de vergonyit.

Ber. Perica, posin a la ralió. per
última vegada li preguntó.
me vol per marit?

Per. Y per qui ni na prís, al fer-

me aquesta proposició?

Deu. Obigo no es respondre, aiço es
preguntar. Contenti.

Per. Obviam no volia, obre ni pucli
ni vull.

Deu. Si vol encare --

Per. Ni que fossem a Moreria... oby
no: que son ls homes que no-
deu tenir tantas donas com vul-
gan. Vaya un paisot.

Deu. Acabei, me vol?

Per. Pero si no pot se.

Deu. Si que pot se, Yo se'l medi, ja
veu lo que li passa y aviat
veura lo que li passara. Me
vol o no?

Per. Pero perque i causa?

Rev. No, no, responça primer

Per No, no, y nil vegada no.

Rev Donchs me n vaig a bus-
car a tot los testimoni de
la boda perquè ja lo han
sigut de una derrota, vull qu'
ava ho siguin de una ven-
janza. Ay Perica! "La vengau-
za... la vengaura es muy sabrosa."

(me ve cantant)

Escena 13.

Perica lupo Ignocencia
y Serrefi.

Per No he vist home mes im-

pertinent, y que deu volgué
dir ab aipò de la veujaura?
no hi puch atinar y no es
estrany perquè tot avuy tuch
lo cap a tres quarts de quinze.
y que faig jo ara? En Cirilo
ha anat a cal jutje per
divorciar-se, pero ca' no
no lograrà pas. Aipò que'l
vegi mi agafò ab ell y a
veure qui es lo guapo que m'
treu del seu cortat. Ya mi he
informat y mi han dit que'l
matrimoni civil lligaba

tant com l'altre y encare
mes, ab aipò mi hi agafò..

pero calla aqui venen...

Jq. No ho lograrai de cap ma-
nera.

Per. firmarai per forza.

Jq. Pero si no in se de firmar.

Per. Be, fà una creu.

Jq. No in dona la goma, jo no
faig creus al matrimoni.

Per. Pero no me, arrossegui.

Per. Vostè calli, Narquia. per
culpa de votè ne passa
tot aipò.

Per. Ahent vâ aquest vellaco? ves
perque donaba 'l seu consenti-
ment per fe'l cambi.

Seu Qui jo?

Yq. Si, si tui, Lo seuyor de la seu-
yora m' ho ha dit.

Seu Mentida! Yo no consenteixo
may en semblants cosas! Sobre
tot que li hauria perdut mar-
ca.

Per Ay poden modes! qui hauria
perdut hauria estat jo, que
pot compararse voste ab eu
Cirilo?

Seu Me, be, voste surtiu de casa

ja que es la que li ha portat
 tot l'encredo, y tu, si no vols
 firmar no firmis, jo tot sol
 me barto. No m'faltarian
 testimonis pera probar la fal-
 ta.

Escena 13.

Dit Pirido. (ab lo paper)

Pir. Testimonis, busca? Aquí'n
 té un.

Ser. Guat, y jo podré servir de
 voste. Ningú millor que no-
 saltres que som actors y ter-

Aimoni a la vegada.. Aneu.

Ci. Esperis, vols firmar la demanda del divorci?

Per. No, no, no, y cent vegades no. Lo casament es fet y un casament fet no's trenca aïpi com aïpi. Prou ni ha contat d'arribarhi, y viuda no ho torno a ser fins que tu't moris.

Ci. Esperat!

Es. Y de mi donchs, que n' fareu?

Per. Just, que se n' fa de la Ignocencia?

Ci. - L' Ignocencia, que vinga ab mi que jo l'amparo.

Eq. Si, si, fassiu de pare vortè
que jo jà no in tiuch.

Ci. De pare, de mare y eucara
que vulga d'avià.

Ser. Apoch apoch. No hi passo jò.
bon refumet y que la farian
bona!

Per. Mátel, mátel ; no veu que li
preu?

Ci. No vol fe una demanda con-
tra la senyora? fassila y
no altre li contestarém.

Per. Compariu vortè a mi, y
jo fare una demanda
contra d'ell.

Ser.

(mirantse la de fit)

que l'ampari jo a' voste?

Per. Ah! no in miri aipi,

(cruentant se las mans roba i put)

Ju. Si no la miro, dona, si no la
miro, altre feyna tinc'ave.

Per. Donchs ampariu!

Ju. Vagi al botabaut! vaya
una pretension.

Cir. Per, res, aneu a troba l'
jutge l'hi explicare tot
y qu'ell falli l'assumpto.

Jg. Aneu!

Per. Aneu, pero jo no t' deixo
a tu!

(prenent l'altre brai deu
Cirito)

Dev. Ni jo deixo a la Ignocencia.

Volí Anem!

Escena ultima

Dits Bernat - Cabo y corogent.

Dev. Alto! senyors. Mort van
tant cremats.

Ab la veu de Bernat se
repara l'grupo quidam Ciris
y Perica a la dreta los dos restants
a la esquerra.

Dev. A reclama contra una es-
paa infiel

Eq. es fe entra en ralió a un ma-
rit obcecat.

Cir. Aque l' jutje in tregui de presiri.

Per (ab di a ri al jutge que jo no deixo
al meu home.

(toti quatre a un temps)

Per. Tot aiyo esta bi... pero fassim-
ho del modo que'l decoro ho
reclama. cada eyora, del brai
del seu marit.

Yy ay! ay! que no hi socu?

Per segon com y conforme.

Per abquet no es lo meu home?

Civ. Per ave no mes.

Per truch de treurels d' una equi-
vocacio' en que estau, tingau
vegin lo contracte.

Per. "Perafi capvent ab Ignacia
Barretet (oblia la viuda Perica.

(li cau lo contrate de las manos)

Per. Que empatolla ave?

(passant al costat seu)

Ser. Per ma desgracia, aqui no diu
ab totas las letras.

(recullint l'acte)

Ci. " Civilo flaquera ab Igno-
cencia candor."

Yg. Quina alegria!

(passant al seu costat)

Ci. Estarai contenta de ser
meua Ignoencia?

Yg. Ay! si, si, Me estimo mes
que magi amat d'aquesta
manera

Per. Pero noraltres lo habiam

disparat de un altre.

Res. Tal vegada l'enyó embrolla
ha barrejat las cédulas y

per. Eita clà, qui ha de se una
embrolla, y qui ei aquest?

Res. Lo secretari que ha autorizat
lo matrimoni civil.

per. Si, matrimoni civil. - me-
llor diria matrimoni cri-
minal. Ho ja volia cararme
per l' Iglesia.

Res. Desenganyis l' Iglesia no ho
nauria arreglat per millor
ebre eita tal com deu ferse, jo-
ven ab joveu. - velli ab velli.
cada ovella ab sa parella.

Toti si di.

Ag. M'hi conformo.

Civ. - I jo ratifico.

Per.

(apert à Orneret)

(pillo! auro ei cora de vorté)

Dev. Ya li tu dit que me n'veu-
jaria.

Per. (Pero no passará la seva.)

aqueti matrimoni son nul-
lor, nul-lor. que tu diu vorté

(à Serati)

Ser. Calli, dona, que ni te quèdat
sense paraula. pero també
trobo que son nul-lor.

Civ. Donchs si son nul-lor jo m'
quedo libre, per lo tout de-

mano à l' Ignocencià.

Yq. Yo dich que si.

Civ. No cariem y bona nit y bon no-
ra.

Sev. Donchs sent nul-los jo tam-
bi quedo libre.

Per. No, no: no ho son de nul-los.

(ab vívera)

Lo matrimoni civil lliga
tant fort com l'altre. (ab
lo menos que no ho per-
dieu tot.

(acostantse a prop de
sevafi y remulgantse)

Sev. (Et à dir que à mi ni toca
ballar ab la mei lletja ?

(reparant vela)

(Y encara si no fò mer que lletjà?)

Per. Que hi dius colominet?

Ser. Que ja estich causat d'error, acabem d'una vegada... Deu nos en guardi de mi ja estai fet.

Per.

(Mimantlo)

Morru meu! jo t'estimare
re forsa, viurem com chatar
y atala

Si.

Si, no estai mala chatar
sembla un misere... altre
vegada gat per llebre---

vaja, ja està vint, es lo meu
destino.

99. Oh Cirilo, sempre in re-
cordarè del camí de
Horta...

Cii. Veritat pero cre temiu
altres cosas per recordar
que crech que non daran
mai fluider a la memoria
y que n soch de felis.

99. y jo!

Per. Oh! no in miris, no in
miris que farai vergonya.

Ser. Si no miro, dona, si no mi-
ro, quina taluya.

Per. Be, que ara vamós ja pots
mirar.

Cab. Y bién cabayeros, quién
me abona a mi los cuatro
uros?

Civ. Yo ni ni daré vuít porque
refili ben fermu mentres
los demies cantan una can-
soneta en obsequi al ma-
trimoni civil

Id. Si, si.

Cab. Pues bién, tocaré pa que
rabién los ingleses y
pa cobrar en ochavos.

Cant.

=

Lo conetar tocan una mar-
pa Inocencia y Perica
s' adelantem al publich

Per. y 19.

Seuyors ave se'ls convida
y lo autors han procurat,
que aiepo ho fassiu las seuyoras
per no sortir de aivati
per tant de vortei esperan
que acompanyin lo final
demostrant lo seu agrado
ab un repico de man.

Vol:

Vivan las nuvias
mil cops y mil.

y que molt temps se sortuiga
lo matrimoni civil.

fi de la obra.

Font.

1887.

Handwritten text, possibly a title or header, located at the top of the page. The text is faint and difficult to read.

Handwritten text, possibly a subtitle or a line of a list, located below the first line of text.

Handwritten text, possibly a line of a list or a paragraph, located in the middle of the page.

Handwritten text, possibly a line of a list or a paragraph, located near the bottom of the page.